

Aktualności

Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

PL ISSN 1899-346X Rok XXII Nr 2(86) marzec-kwiecień 2018

DZIEŃ OTWARTY UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W LUBLINIE

8 MARCA 2018 R.

„Wiedza i praktyka. Razem osiągniemy więcej” – pod tym hasłem 8 marca 2018 r. w Centrum Kongresowym odbył się Dzień Otwarty naszej uczelni. Maturzyści, którzy tłumnie ją odwiedzili, mieli możliwość zapoznania się z procesem rekrutacji na studia w ramach warsztatu „Rekrutacja bez tajemnic”. Pracownicy i studenci Uniwersytetu przedstawili im bogatą ofertę kształcenia na sześciu wydziałach, organizując liczne pokazy, warsztaty tematyczne oraz degustacje. Młodzi ludzie mieli sposobność zwiedzania budynków dydaktycznych w ramach ścieżki: inżyniera, lekarza weterynarii, biotechnologa i specjalisty ds. żywności. Mogli dowiedzieć się wiele o zasadach korzystania z Progra-

mu Erasmus Plus – czyli odbycia części studiów za granicą – oraz o nauce języków obcych na naszej uczelni. Mieli możliwość rozmowy z doradcą zawodowym na temat kwalifikacji cenionych na rynku pracy oraz uzyskania informacji o kursach i studiach podyplomowych. Studenci UP w Lublinie podczas Dnia Otwartego zachęcali maturzystów nie tylko do studiowania na poszczególnych kierunkach, lecz także do działalności w różnych organizacjach studenckich, kołach naukowych, Zespole Pieśni i Tańca „Jawor”, Chórze Akademickim oraz do uprawiania różnych dyscyplin sportowych w ramach wielu sekcji AZS.

Anna Woźniak

Fot. Paweł Michalski

Szanowni Państwo

Rząd przyjął projekt ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz skierował go do procedowania w Sejmie. Podczas spotkania z pracownikami lubelskich uczelni 3 kwietnia br. w auli UMCS wicepremier, minister nauki i szkolnictwa wyższego Jarosław Gowin zaprezentował założenia reformy szkolnictwa wyższego. Powiedział m.in., że dzięki nowej ustawie wzrośnie autonomia świata akademickiego. Wiele rozstrzygnięć, m.in. dotyczących struktury uczelni, które dotychczas znajdują się w ustawie, przejdzie do statutów, które będą stanowione przez środowiska akademickie. W ślad za tym wzrośnie także odpowiedzialność. – Dlatego zachęcam od wielu miesięcy środowiska akademickie, by rozpoczęły już prace nad statutami swoich uczelni. Będzie to najważniejszy akt prawny regulujący działalność szkoły wyższej.

Minister zapowiedział wzrost nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe o kolejne 700 mln zł w roku 2019. Wskazał, iż w ustawie przewidziano powiązanie nakładów z PKB i ich regularny wzrost. Zapowiedział też podwyżki płac dla nauczycieli akademickich.

Za ważny element reformy uznał ewaluację dyscyplin naukowych. W myśl nowej ustawy oceniane będą dyscypliny na uczelniach, a nie jednostki naukowe. Od wyników kategoryzacji będą zależeć uprawnienia do nadawania stopni naukowych. Zatrzymają je tylko te uczelnie, które w danych dyscyplinach uzyskają kategorię A+, A lub B+. Brak uprawnień nie spowoduje jednak utraty prawa do posługiwania się dotychczasową nazwą.

Powiązanie wyników ewaluacji z uprawnieniami podnosi znaczenie badań naukowych. Nasza uczelnia już poczyniła starania, by poprawić sytuację w tym względzie. Lepsze niż poprzednio wyniki parametryzacji dały nam dodatkowe środki finansowe. Naukowcy, którzy przyczynili się do kategoryzacyjnego sukcesu Uniwersytetu Przyrodniczego, otrzymali specjalne dodatki finansowe. Powstał też nowy regulamin oceny nauczycieli akademickich, znacznie silniej wiążący pozytywną ocenę z dobrymi wynikami naukowymi. Zarówno nagrody, jak i nowe rozwiązania organizacyjne mają charakter motywacyjny.

W tym numerze „Aktualności UP” przedstawiamy listę wyróżnionych badaczy. Publikujemy też rozmowę z JM Rektorem dotyczącą oceny nauczycieli akademickich oraz nowy regulamin oceny.

Przedstawiamy sylwetki dwóch nowo mianowanych profesorów: Agnieszki Sujak z Wydziału Inżynierii Produkcji i Renaty Urban-Chmiel z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. W ramach cyklu „Młody naukowiec” zapoznać się Państwo z działalnością dr hab. Anety Stracheckiej z Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki.

Monika Jaskowiak
redaktor naczelny

Spis treści

WYDARZENIA

- 2** Wyróżnienia naukowe
- 3** Ocena nauczycieli akademickich
- 5** Regulamin oceny nauczyciela akademickiego w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie
- 8** Minimalne wymagania punktowe do uzyskania oceny pozytywnej
- 9** Senat Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie
- 10** Kalendarium
- 11** Nominacje ■ Habilitacje ■ Doktoraty
- 11** Stypendia prezydenta miasta
- 16** Rozwiązania parkowe i architektoniczne
- 18** Agnieszka Sujak
- 19** Renata Urban-Chmiel
- 26** Egzotyczne owady gośćmi w szkole
- 27** Profilaktyka w żywieniu

BIBLIOTEKA

- 12** 18. urodziny Bazy Publikacji Pracowników
- 14** Jeszcze bliżej do publikacji – Polona i Academica

ABSOLWENCI

- 31** 50-lecie ukończenia studiów

WOKÓŁ NAUKI

- 13** Sukcesy w pozyskiwaniu grantów
- 20** Młody naukowiec
- 28** Brukiew
- 30** Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Weterynarii

KONFERENCJE SZKOLENIA

- 22** Zarządzanie w rolnictwie zrównoważonym
- 24** Języki specjalistyczne – potrzeby i wyzwania

DUSZPASTERSTWO

- 32** 5 lat pontyfikatu papieża Franciszka

Wyróżnienia naukowe

W dniu 2 lutego 2018 r. JM Rektor zaprosił do Sali Senatu 65 nauczycieli akademickich, którym wręczył pisma o przyznaniu specjalnego dodatku w kwocie 800 zł, wypłacanego co miesiąc w roku 2018. Tym działaniem JM Rektor uhonorował po 10% nauczycieli na każdym wydziale, którzy swoimi osiągnięciami w latach 2013–2016 (w postaci publikacji z listy A i patentów) wnieśli największy wkład w ocenę parametryczną wydziału.

Wydział Agrobiotechnologii

Osoby, które wniosły do oceny parametrycznej min. 295 pkt: dr hab. Cezary Kwiatkowski, dr hab. Marta Tomczyńska-Mleko, prof. Marian Wesołowski, dr hab. Danuta Sugier, prof. Barbara Kołodziej, prof. Elżbieta Bielińska, prof. Krzysztof Kowalczyk, prof. Stanisław Baran, prof. Andrzej Woźniak, dr hab. Barbara Futa, dr Sylwia Okoń, dr hab. Grażyna Żukowska, dr Krzysztof Różyło.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Osoby, które wniosły do oceny parametrycznej min. 425 pkt: dr hab. Łukasz Adaszek, prof. Stanisław Winiarczyk, prof. Krzysztof Kostro, dr hab. Marcin Tatar, dr hab. Piotr Brodzki, dr hab. Ewa Tomaszewska, prof. Renata Urban-Chmiel, prof. Cezary Kowalski, dr hab. Adam Brodzki, prof. Andrzej Wernicki, dr Marta Dec.

Wydział Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki

Osoby, które wniosły do oceny parametrycznej min. 400 pkt: prof. Grażyna Jeżewska-

-Witkowska, prof. Eugeniusz R. Grela, dr hab. Katarzyna Ognik, prof. Zygmunt Litwińczuk, dr hab. Magdalena Gryzińska, dr hab. Małgorzata Kwiecień, dr hab. Iwona Janczarek, dr hab. Tomasz Mieczan, prof. Anna Czech, dr hab. Anna Winiarska-Mieczan, dr hab. Mariusz Florek, dr hab. Grzegorz Borsuk, prof. Jerzy Demetraki-Paleolog.

Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu

Osoby, które wniosły do oceny parametrycznej min. 325 pkt: dr hab. Bożena Denisow, prof. Renata Nurzyńska-Wierdak, dr hab. Elżbieta Patkowska, dr hab. Barbara Hawrylak-Nowak, prof. Mirosław Konopiński, dr hab. Agata Konarska.

Wydział Inżynierii Produkcji

Osoby, które wniosły do oceny parametrycznej min. 252 pkt: prof. Dariusz Dziki, dr hab. Renata Różyło, dr hab. Tomasz Oniszczuk, dr Marek Niezgoda, dr hab. Krzysztof Józwiakowski, prof. Kazimierz Zawiślak, prof. Krzysztof Gołacki, dr hab. Paweł Sobczak, dr Siemowit Muszyński, prof. Janusz Nowak, prof. Wiesław Piekarski, dr hab. Rafał Nadulski, prof. Agnieszka Sujak.

Wydział Nauk o Żywności i Biotechnologii

Osoby, które wniosły do oceny parametrycznej min. 375 pkt: dr hab. Urszula Gawlik-Dziki, dr hab. Michał Świeca, prof. Barbara Baraniak, dr Urszula Złotek, prof. Stanisław Mleko, dr Anna Jakubczyk, prof. Waldemar Gustaw, dr hab. Bartosz Sołowiej, dr hab. Adam Waśko.

Red.

Nagrodzeni nauczyciele akademicki
Fot. Paweł Michalski

Ocena nauczycieli akademickich

Rozmowa z rektorem Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie prof. dr. hab. inż. Zygmuntem Litwińczukiem

I Na uczelni w różnych gremiach trwa dyskusja nad nowymi, wyższymi wymaganiami w ocenie nauczycieli akademickich, szczególnie w zakresie działalności naukowej.

Rektor Zygmunt Litwińczuk – W kontekście prowadzonych w ostatnim okresie przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego szerokich prac nad reformą polskiej nauki i szkolnictwa wyższego konieczne, a wręcz niezbędne staje się podjęcie również w naszym Uniwersytecie odpowiednich działań, abyśmy mogli sprostać tym wyzwaniom. O przyszłej pozycji uczelni, w tym do jakiej grupy zostanie zakwalifikowana, a wszyscy chcielibyśmy, aby to była badawczo-dydaktyczna, decydować będą w dużej mierze wyniki przyszłej ewaluacji (parametryzacji) poszczególnych wydziałów lub dyscyplin naukowych. W zależności od tego, jaki będzie zapis nowej Ustawy. Ocena ta dokonana zostanie w 2021 r. na podstawie wyników naszej działalności w latach 2017–2020. W zasadzie o tej ocenie decydować będą nasze publikacje, patenty i nowo pozyskane granty w trzech najbliższych latach, tzn. 2018–2020. Rok 2017 minął i wstecz już nic nie możemy poprawić. Dlatego konieczne było podwyższenie minimalnych wymagań dotyczących działalności naukowej dla poszczególnych stanowisk do uzyskania pozytywnej oceny w okresowej ocenie nauczycieli akademickich. Minimalne wymagania punktowe za działalność naukową są większe w porównaniu z obowiązującymi do 31 grudnia 2017 r., szczególnie w zakresie miejsca publikacji prac, tzn. dotyczą publikacji w czasopiśmie z IF z listy A MNiSW. Natomiast zapisany wymóg, aby z dwóch prac opublikowanych w okresie dwóch lat w czasopiśmie z listy A przynajmniej w jednej oceniany pracownik był pierwszym lub korespondencyjnym autorem, ma zapobiegać tzw. „spółdzielni” – dopisywaniu się wielu autorów do poszczególnych prac, oczywiście za zgodą wiodącego autora. Zależy nam przede wszystkim na publikacjach w czasopiśmie najwyższej punktowanej. Dlatego też zaproponowaliśmy zapis w arkuszu oceny, aby za publikacje w czasopiśmie z liczbą punktów od 30 do 39 stosować mnożnik 1,3, a w czasopiśmie z liczbą punktów 40 i wię-

cej – 1,5. Tego typu działania, tzn. wyraźne podwyższenie wymagań punktowych za działalność naukową w okresowej ocenie pracowników naukowo-dydaktycznych, przeprowadzone zostały w ostatnim okresie w wielu innych uczelniach, m.in. w grudniu 2016 r. na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu, a w lipcu 2017 r. na SGGW. Przygotowany przez Senacką Komisję ds. Kadr, działającą pod przewodnictwem prof. Franciszka Kluzy, „Arkusze oceny nauczyciela” i zaproponowane wyższe minimalne wymagania punktowe dla poszczególnych stanowisk zostały przedstawione na posiedzeniu Senatu 26 stycznia 2018 r. i po długiej dyskusji znalazły pełną akceptację. Uchwała w tej sprawie została przyjęta prawie jednogłośnie (33 głosy za i 1 wstrzymujący). W tym miejscu chciałbym serdecznie podziękować profesorowi Franciszkowi Kluzie i całej Komisji ds. Kadr, w tym szczególnie przedstawicielom związków zawodowych, za zrozumienie ważności tej decyzji dla przyszłości uczelni i aprobatę tych działań.

I Jaki jest cel wprowadzenia nowego regulaminu oceny nauczycieli akademickich?

Na posiedzeniu Senatu 26 stycznia, w trakcie dyskusji nad nowym arkuszem oceny, kilku członków Senatu w swoich wypowiedziach proponowało, aby opracować na uczelni regulamin oceny nauczycieli akademickich. Korzystając z dostępnych na stronach internetowych takich regulaminów funkcjonujących na innych uczelniach, przygotowałem wspólnie z pracownikami Biura Rektora i prorektorem Eugeniuszem Grelą taką propozycję i poprosiłem Zespół Radców Prawnych o opinię prawną w tej sprawie. Pani mecenas Maria Pilch-Cebula w swojej opinii z 9 lutego 2018 r. napisała: „Po zapoznaniu się z treścią Regulaminu oceny nauczycieli akademickich stwierdzam, że przedłożony dokument odpowiada wymaganiom formalnoprawnym i nie uchybia przepisom ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, postanowieniom Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie oraz treści uchwały Senatu z dnia 17 maja 2013 r. nr 71/2012–2013 w sprawie oceny okresowej nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie.

Przepisy opracowywanego Regulaminu winny być wprowadzone zarządzeniem Rektora wydanym na podstawie art. 132 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i §99 Statutu Uczelni w związku z §55 ust. 2 „Statutu Uczelni”. W swojej opinii pani mecenas zaproponowała kilka drobnych uwag redakcyjnych. Po ich przyjęciu wydałem w dniu 12 lutego 2018 r. zarządzenie nr 8 w sprawie wprowadzenia Regulaminu oceny nauczyciela akademickiego w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie. Z Regulaminu wynika jednoznacznie, że każdy nauczyciel akademicki będzie oceniany co dwa lata w tzw. trybie powszechnym, z wyjątkiem profesorów tytularnych, którzy będą oceniani nie rzadziej niż raz na cztery lata. Na wniosek zainteresowanego lub jego przełożonego będzie dokonywana również tzw. ocena indywidualna, obejmująca krótsze okresy niż ocena powszechna. Dotyczyć to będzie szczególnie osób, które otrzymały już jedną ocenę negatywną, i profesorów tytularnych pobierających emeryturę. Uczelnia ma przerost zatrudnienia, co znacząco rzutuje na nasze wskaźniki ekonomiczne. Wynika to głównie z dużego spadku liczby studentów w latach 2008–2015 przy zachowaniu do roku 2016 całego stanu zatrudnienia. W konsekwencji takich działań, począwszy od roku 2013, uczelnia ponosi straty, tzn. ma wyższe koszty niż przychody z dotacji podstawowej i działalności badawczej. Straty te starano się rekompensować sprzedając majątku trwałego (ziemi na Felinie). Do pełnego zbilansowania kosztów i przychodów uczelni konieczne są przy tej liczbie studentów (około 8,5 tys.) zmniejszenie zatrudnienia i racjonalna gospodarka posiadaną infrastrukturą. Jako nowe władze, nie stosując zwolnień grupowych, zmniejszyliśmy zatrudnienie na uczelni w 2017 r. o ponad 50 osób. W roku 2018 powinno to być następne co najmniej 50 osób. Będą to w każdej grupie

głównie osoby odchodzące na emeryturę oraz nauczyciele uzyskujący negatywne oceny za działalność naukową i dydaktyczną.

I Jakie inne działania dotyczące zarządzania uczelnią są planowane w najbliższej przyszłości?

Od lutego prowadzimy na Uniwersytecie, korzystając z pomocy zewnętrznego eksperta, prace nad nowymi zasadami wewnętrznego finansowania. Ich efektem ma być określenie przychodów poszczególnych wydziałów i kosztów ich funkcjonowania, a także kosztów innych jednostek, w tym administracji i obsługi. Na podstawie tych danych przygotowane zostaną odpowiednie algorytmy do podziału na poszczególne jednostki otrzymanej z Ministerstwa dotacji i przeniesienie odpowiedzialności za wydatkowanie tych kwot na szczebel wydziału, a w przypadku administracji i obsługi – kanclerza. Będzie to powszechnie widoczny i odczuwalny efekt decentralizacji zarządzania uczelnią, o której to sprawie tak wiele mówiono na spotkaniach społeczności przed ostatnimi wyborami władz w roku 2016. Planujemy, aby nowe zasady wewnętrznego finansowania zaczęły obowiązywać od 1 stycznia 2019 r. Wspomnieć również należy w tym miejscu o ostatnim Zarządzeniu Rektora nr 14/2018 z dnia 19 marca 2018 r. w sprawie usługowej działalności lekarsko-weterynaryjnej prowadzonej przez katedry i kliniki naszej uczelni. Zastąpiło ono Zarządzenie Rektora z dnia 23 marca 2006 r. w tej sprawie, a więc sprzed 12 lat. Wszystkie wymienione powyżej działania uznaję za potrzebne, wręcz niezbędne do zapewnienia przyszłego bezpiecznego funkcjonowania naszego Uniwersytetu jako uczelni badawczo-dydaktycznej, bez konieczności sprzedawania ziemi.

Rozmawiała Monika Jaskowiak

Wręczenie wyróżnień dla nauczycieli akademickich. Fot. Paweł Michalski

Regulamin oceny nauczyciela akademickiego w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie

ZAŁĄCZNIK DO
ZARZĄDZENIA
REKTORA UP
W LUBLINIE NR 8
Z DNIA 12 LUTEGO
2018 R.

§ 1

Definicje

Ileć w niniejszym Regulaminie oceny nauczyciela akademickiego w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie, zwanym dalej regulaminem, jest mowa o :

a) Uczelni – należy przez to rozumieć Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie,

b) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842 z późn. zm.),

c) statucie – należy przez to rozumieć Statut Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie,

d) uchwale Senatu – należy przez to rozumieć uchwałę Senatu w sprawie oceny okresowej nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie nr 71/2012-2013 z dnia 17 maja 2013 r. z późn. zm.

e) okresowej ocenie nauczyciela akademickiego – należy przez to rozumieć okresową ocenę, o której mowa w art. 132 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym,

f) komisji – należy przez to rozumieć właściwą dla danego nauczyciela akademickiego wydziałową komisję oceniającą lub Komisję Oceniającą Uczelni,

g) ocenianym okresie lub okresie oceny – należy przez to rozumieć okres, za który dokonywana jest ocena nauczyciela akademickiego wynikająca z przepisów prawa.

§ 2

Zasady ogólne

1. Regulamin niniejszy określa zasady i tryb postępowania w procesie okresowej oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni.

2. Regulamin dotyczy wszystkich nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni na podstawie mianowania lub umowy o pracę, którzy podlegają okresowej ocenie nauczyciela akademickiego w zakresie określonym w ustawie, statucie, uchwale Senatu i niniejszym regulaminie.

3. Wszyscy nauczyciele akademicy podlegają okresowej ocenie, w szczególności w zakresie należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 111 ustawy oraz przestrzega-

nia prawa autorskiego i praw pokrewnych, a także prawa własności przemysłowej.

4. Ocena, o której mowa w ust. 2, dokonywana jest raz na dwa lata i obejmuje nauczycieli, którzy spełniają przesłanki opisane w ustawie, statucie, uchwale Senatu i niniejszym regulaminie, z zastrzeżeniem ust. 5. Jest to tak zwany tryb powszechny oceny.

5. Ocena nauczyciela akademickiego, w trybie powszechnym, posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na podstawie mianowania dokonywana jest nie rzadziej niż raz na cztery lata.

6. Szczegółowy harmonogram przeprowadzenia okresowej oceny nauczycieli akademickich wraz ze wskazaniem okresu oceny, w trybie powszechnym, ustala każdorazowo Rektor w zarządzeniu.

7. Oceny dokonuje się również w trybie indywidualnym, na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony, z zastrzeżeniem § 3 ust. 4 regulaminu.

8. Oceny w trybie indywidualnym można dokonać również na wniosek zainteresowanego pracownika w trybie powszechnym, jeśli z przepisów wynika, że nie ma on obowiązku poddania się okresowej ocenie, lecz wyrazi taką chęć poprzez dobrowolne wypełnienie i złożenie w terminie arkusza na warunkach i w terminach określonych w harmonogramie, o którym mowa w ust. 6.

9. Dział Spraw Pracowniczych, na podstawie zarządzenia Rektora, ustalającego szczegółowy harmonogram oceny, o którym mowa w ust. 6, sporządza i przesyła:

1) nauczycielom akademickim podlegającym ocenie okresowej indywidualne pisma dotyczące złożenia arkusza oceny,

2) przewodniczącym komisji oceniających wykazy nauczycieli akademickich podlegających ocenie w danym roku.

§ 3

Wyłączenia

1. Do okresu oceny, o którym mowa w § 2 ust. 4 i 5, nie wlicza się okresu nieobecności w pracy wynikającej z przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu

macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim, urlopie wychowawczym lub urlopie dla poratowania zdrowia oraz okresu służby wojсковej lub służby zastępczej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, dokonuje się oceny z zachowaniem zasady proporcjonalności w stosunku do okresu zatrudnienia lub do okresu pracy. Nauczyciel może złożyć oświadczenie, że chce być oceniany za cały okres oceny, bez uwzględniania zasady proporcjonalności, np. gdy w okresie urlopu ukazywały się jego publikacje.

3. Nie podlega okresowej ocenie nauczyciel, jeśli w roku, w którym przeprowadzana jest ocena w trybie powszechnym, zgodnie z zarządzeniem Rektora, przechodzi na emeryturę i złoży stosowne oświadczenie o tym fakcie, z zastrzeżeniem, że w przypadku nieprzejęcia na emeryturę w tym roku podda się ocenie w trybie indywidualnym.

4. W przypadku otrzymania przez nauczyciela oceny negatywnej następna ocena może być dokonana nie wcześniej niż po upływie 1 roku od oceny.

§ 4

Arkusze oceny

1. Oceny nauczyciela akademickiego dokonuje się na podstawie wypełnionego i złożonego przez pracownika obowiązującego aktualnie w Uniwersytecie arkusza oceny nauczyciela akademickiego, z uwzględnieniem oceny dokonywanej co najmniej raz w roku akademickim przez studentów i doktorantów w zakresie wypełniania obowiązków dydaktycznych przez tego nauczyciela akademickiego. Zasady dokonywania oceny przez studentów i doktorantów oraz sposób jej wykorzystania zawarte są w zarządzeniu Rektora.

2. Nauczyciel akademicki zobowiązany jest do złożenia wypełnionego arkusza oceny wraz z załącznikami do właściwej komisji oceniającej w terminie 14 dni od daty upływu okresu oceny. Za złożenie arkusza w wymaganym terminie uważa się złożenie arkusza do Komisji osobiście, za pośrednictwem pełnomocnika lub listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Nadanie listu w placówce pocztowej w terminie przewidzianym na złożenie arkusza oceny oznacza złożenie go w terminie.

3. Nauczyciel akademicki wypełnia arkusz oceny samodzielnie, z wyłączeniem pól przeznaczonych do wypełnienia przez bezpośredniego przełożonego, dziekana/prodziekana i właściwą komisję oceniającą.

4. W arkuszu nauczyciel akademicki ma prawo uwzględnić tylko i wyłącznie osiągnięcia naukowe, twórcze, dydaktyczne i organizacyjne uzyskane w ocenianym okresie, w których występuje

jako pracownik Uczelni i dotyczą one zajmowanego stanowiska i pełnionej w Uczelni funkcji.

5. W przypadku publikacji w czasopismach naukowych należy podawać wyłącznie publikacje, które zostały opublikowane w okresie oceny i z afiliacją Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

6. Na końcu arkusza nauczyciel akademicki składa oświadczenie, że zamieszczone dane wraz z załącznikami są zgodne z prawdą oraz że przestrzegają praw autorskich i praw pokrewnych, a także prawa własności przemysłowej.

7. Złożenie w terminie, o którym mowa w ust. 2, niewypełnionego w całości lub części arkusza oceny, jest równoznaczne z brakiem osiągnięć i może skutkować oceną negatywną pracy nauczyciela akademickiego.

§ 5

Czynności komisji

1. Oceny nauczycieli akademickich dokonuje komisja oceniająca wydziału.

2. Oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych niewchodzących w skład wydziałów dokonuje Komisja Oceniająca Uczelni.

3. Odwoławcza Komisja Oceniająca Uczelni rozpatruje odwołania od ocen dokonywanych przez Komisję Oceniającą Uczelni oraz komisje oceniające wydziałów.

4. Komisja, w terminie 1 miesiąca od daty złożenia przez nauczyciela akademickiego arkusza oceny, zobowiązana jest do dokonania oceny, zapoznania ocenianego pracownika z wynikami oceny i przekazania arkusza oceny do Działu Spraw Pracowniczych.

5. Komisja przed przystąpieniem do oceny dokonuje weryfikacji złożonych materiałów, w tym punktów wykazanych w arkuszu, uwzględniając kryteria określone w statucie oraz innych dokumentach (uchwale Senatu, zarządzeniu Rektora).

6. Przewodniczący komisji dba o przestrzeganie wymagań formalnych dotyczących pracy komisji i złożonych do oceny arkuszy. W powyższym zakresie, jeśli dany arkusz ma braki formalne (np. brak podpisu, załączników, itp.), komisja wzywa składającego arkusz do jego uzupełnienia, skorygowania błędów lub innego wyjaśnienia w terminie 7 dni. W przypadku niewywiązania się z powyższego zobowiązania arkusz przyjmuje się do oceny zgodnie ze stanem na dzień złożenia, a wykazane błędy i braki uznaje się za nieuzupełnione z wszelkimi wynikającymi z tego konsekwencjami.

7. Komisje oceniające mają prawo żądać dodatkowych pisemnych lub ustnych wyjaśnień, a także przedstawienia załączników od składającego ar-

kusz nauczyciela akademickiego na poparcie wpisanych w arkusz osiągnięć.

8. W przypadku zakwestionowania przez komisję konkretnych wpisów w arkuszu wymagane jest uzasadnienie dokonanej dyskwalifikacji poszczególnych osiągnięć.

9. Na wniosek ocenianego nauczyciela akademickiego, złożony do przewodniczącego komisji, w posiedzeniu komisji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, może brać udział przedstawiciel związku zawodowego, wskazanego przez tego nauczyciela.

10. Okresową ocenę wyników działalności (na podstawie złożonego arkusza) przewodniczących komisji oceniających wydziałów przeprowadza komisja pod przewodnictwem dziekana.

11. Okresową ocenę działalności członków komisji oceniających wydziałów oraz Komisji Oceniającej Uczelni przeprowadzają te komisje – z wyłączeniem udziału ocenianego członka.

12. Odwołanie od oceny okresowej członka Odwoławczej Komisji Oceniającej rozpatrywane jest z wyłączeniem udziału tego członka.

13. Posiedzenia komisji są protokołowane.

§ 6 Oceny

1. Przyznana przez komisję ocena może być pozytywna lub negatywna.

2. Ocenę pozytywną otrzymuje nauczyciel akademicki, który uzyskał wymaganą minimalną liczbę punktów określoną przez Senat i spełnił inne wymagania dotyczące działalności naukowej zawarte w zarządzeniu Rektora.

3. Ocenę negatywną otrzymuje nauczyciel akademicki, który nie spełnił wymagań, o których mowa w ust. 2.

§ 7 Tryb odwoławczy

1. Od ocen dokonanych przez wydziałowe komisje oceniające i Komisję Oceniającą Uczelni przysługuje nauczycielowi akademickiemu odwołanie do Odwoławczej Komisji Oceniającej Uczelni. Odwołanie winno zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów w stosunku do dokonanej oceny.

2. Odwołanie składa się w terminie 14 dni od dnia przedstawienia nauczycielowi akademickiemu oceny komisji. Odwoławcza Komisja Oceniająca Uczelni rozpatruje odwołanie w terminie 30 dni od dnia jego złożenia.

3. Odwoławcza Komisja Oceniająca Uczelni utrzymuje zaskarżoną ocenę w mocy albo

zmienia ją na korzyść odwołującego się nauczyciela akademickiego.

4. Rozpatrując odwołanie, Odwoławcza Komisja Oceniająca Uczelni może zwrócić się o dodatkowe pisemne lub ustne wyjaśnienia do ocenianego pracownika oraz przewodniczącego komisji, która oceniła danego nauczyciela. Odwoławcza Komisja Oceniająca Uczelni może też zwrócić się o opinię do innych osób, które merytorycznie mogą ustosunkować się do rozpatrywanej sprawy. W powyższym przypadku termin na rozpatrzenie odwołania może ulec przedłużeniu, o czym należy poinformować odwołującego się pracownika i właściwą komisję.

5. Rozstrzygnięcie Odwoławczej Komisji Oceniającej Uczelni jest ostateczne i nie podlega dalszemu zaskarżeniu. Rozstrzygnięcie wraz z uzasadnieniem wpisuje się we właściwym miejscu w arkuszu oceny i nie wymaga ono sporządzania odrębnego dokumentu.

§ 8

Przechowywanie arkuszy

1. Po zakończonej ocenie właściwe komisje oraz Odwoławcza Komisja Oceniająca Uczelni przekazują do Działu Spraw Pracowniczych wszystkie arkusze pracowników. Arkusze przechowywane są w aktach osobowych pracowników.

2. W przypadku uzyskania oceny pozytywnej załączniki do arkusza oceny zwracane są nauczycielowi, który je przedłożył, po zapoznaniu się przez niego z wynikami oceny.

3. W przypadku uzyskania oceny negatywnej załączniki przedłożone wraz z arkuszem oceny zwracane są nauczycielowi po terminie, w którym mógł się odwołać do Odwoławczej Komisji Oceniającej Uczelni lub po rozstrzygnięciu złożonego odwołania przez Odwoławczą Komisję Oceniającą Uczelni.

§ 9

Przepisy końcowe

1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Odwoławcza Komisja Oceniająca Uczelni, rozpatrująca odwołania od ocen komisji oceniających wydziałów i Komisji Oceniającej Uczelni, może odstąpić od postanowień regulaminu na korzyść ocenianego nauczyciela akademickiego.

2. We wszystkich kwestiach związanych z prowadzonymi postępowaniami w sprawach okresowych ocen nauczycieli akademickich, które nie są uregulowane w ustawie, statucie, uchwale Senatu i niniejszym regulaminie, decyduje i rozstrzyga Rektor.

Minimalne wymagania punktowe do uzyskania oceny pozytywnej

Stanowisko	Okres oceny (w latach)	Minimalna liczba punktów do oceny pozytywnej	Osiągnięcia naukowe i twórcze (minimalna liczba punktów)	Działalność dydaktyczna i organizacyjna (minimalna liczba punktów)
Asystent z tytułem magistra/lekarza weterynarii	2	38	30	8
Asystent/adiunkt ze stopniem doktora	2	60	50	10
Wykładowca/Starszy wykładowca	2	30	-	30
Adiunkt ze stopniem doktora habilitowanego	2	80	64	16
Profesor nadzwyczajny ze stopniem doktora habilitowanego	2	100	70	30
Profesor nadzwyczajny z tytułem naukowym/profesor zwyczajny	4	180	120	60

Punktacja zawarta w tabeli odnosi się do dwuletniego lub czteroletniego okresu działalności albo proporcjonalnie do okresu, za jaki dokonywana jest ocena. Rady wydziałów mogą podwyższyć minimalne wymagania punktowe określone w tabeli.

W przypadku oceny osób pełniących funkcje z wyboru w UP w Lublinie liczba punktów za osiągnięcia naukowe i twórcze może być pomniejszona o liczbę punktów uzyskanych z tytułu pełnienia tych funkcji.

W przypadku niedoboru za brakujące publikacje z IF z listy A MNiSW mogą być zaliczane zamiennie patenty na wynalazki udzielone w okresie objętym oceną lub projekty badawcze (w roku ich uzyskania) na kwotę co najmniej 300 tys. zł (dotyczy kierownika projektu lub kierownika zadania badawczego, jeżeli projekt jest realizowany w ramach konsorcjum) albo monografie naukowe uznane za dzieło wybitne (w liczbie nie wyższej niż 1). Jeżeli liczba punktów za publikacje z IF z listy A MNiSW poczynając od roku 2018 jest wyższa od wymaganej minimalnej liczby punktów w okresie oceny za osiągnięcia naukowe dla danego stanowiska, to uzyskaną nadwyżkę można przenieść na następny okres oceny.

W przypadku uzyskania mniejszej liczby punktów niż wymagana do wypracowania w okresie oceny – brakująca liczba punktów winna być uzupełniona nadwyżką punktacji za osiągnięcia naukowe i twórcze.

Przy dokonywaniu oceny pracownika dydaktycznego mogą być brane pod uwagę jego osiągnięcia naukowe lub artystyczne.

Warunkiem pozytywnej oceny pracownika naukowo-dydaktycznego jest jego autorstwo lub współautorstwo w dwuletnim okresie działalno-

ści w minimum dwóch publikacjach z IF z listy A MNiSW, z czego w jednej powinien być pierwszym lub korespondencyjnym autorem, lub gdy co najmniej 50% punktów wymaganych dla minimalnej działalności naukowej przynależnej dla danego stanowiska pochodzi z publikacji z IF z listy A MNiSW, z czego przynajmniej w jednej pracy powinien być pierwszym lub korespondencyjnym autorem.

Warunek o byciu pierwszym lub korespondencyjnym autorem nie obejmuje: pracowników naukowo-dydaktycznych z tytułem naukowym oraz asystentów z tytułem magistra/lekarza weterynarii w okresie dwóch lat ich pierwszego zatrudnienia na tym stanowisku. Pracownicy naukowo-dydaktyczni posiadający stopień/tytuł w dziedzinie sztuk plastycznych lub dyscyplinie naukowej architektura i urbanistyka zobowiązani są do autorstwa lub współautorstwa minimum jednej publikacji z listy B lub minimum jednej monografii za 25 pkt. Pracownicy naukowo-dydaktyczni posiadający stopień/tytuł w obszarze nauk społecznych zobowiązani są do autorstwa lub współautorstwa minimum dwóch publikacji z IF z listy A MNiSW lub monografii spełniającej kryteria określone w Rozporządzeniu MNiSW w sprawie przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym obowiązującym w dacie dokonywania oceny punktowej lub dwóch publikacji w materiałach konferencyjnych uwzględnionych w bazie czasopism i abstraktów Web of Science Core Collection potwierdzonych przez Bibliotekę Główną.

W sprawach dotyczących wszystkich przypadków szczególnych (objętych i nieobjętych arkuszem oraz regulaminem oceny) i wyjątków decyduje podejmuje Rektor.

Senat Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

DECYZJE
I UCHWAŁY

Posiedzenie Senatu
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Lublinie
w dniu 23 lutego 2018 r.

JM Rektor Zygmunt Litwińczuk wręczył dr hab. Jolancie Król dokument stwierdzający zatrudnienie na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Senat poparł wniosek w sprawie:

- mianowania prof. dr hab. Bożeny Nowakowicz-Dębek na stanowisko profesora zwyczajnego;
- zatrudnienia dr hab. Magdaleny Gryzińskiej na stanowisku profesora nadzwyczajnego;
- zatrudnienia dr hab. Małgorzaty Kwiecień na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Senat przyjął uchwałę w sprawie:

- utworzenia studiów pierwszego stopnia, realizowanych w języku angielskim – Global Manager in Agribusiness;
- utworzenia studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym realizowanych w języku rosyjskim lub w języku angielskim na kierunku ogrodnictwo (*садоводство/ horticulture*);
- utworzenia studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku biokosmetologia.

Senat przyjął uchwałę zmieniającą uchwałę nr 60/2015–2016 Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie utworzenia studiów pierwszego i drugiego stopnia o kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji.

Posiedzenia Senatu
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Lublinie
w dniu 23 marca 2018 r.

JM Rektor Zygmunt Litwińczuk wręczył:

- dr Izabeli Joško stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnego młodego naukowca;
- prof. dr hab. Bożenie Nowakowicz-Dębek dokument stwierdzający zatrudnienie na stanowisku profesora zwyczajnego;
- dr hab. Magdaleny Gryzińskiej i dr hab. Małgorzacie Kwiecień dokument stwierdzający zatrudnienie na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Senat poparł wniosek Rady Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki w sprawie zatrudnienia dr. hab. Andrzeja Junkuszewa na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat poparł wniosek Rady Wydziału Agrobiotechnologii w sprawie nagrody MNiSW za całokształt dorobku dla prof. dr. hab. Stanisława Barana.

Senat przyjął uchwałę w sprawie:

- nadania tytułu doktora honoris causa prof. dr. hab. Berndowi Hoffmanowi.
- doskonalenia efektów kształcenia na kierunku biologia;
- wstrzymania naboru i likwidacji stacjonarnych studiów drugiego stopnia na kierunku zarządzanie jakością w produkcji roślinnej.
- liczby miejsc na pierwszym roku na poszczególnych kierunkach studiów w roku akademickim 2018/2019;
- odpłatności za zajęcia dydaktyczne w roku akademickim 2018/2019.

LUTY

7 lutego

Prorektor Z. Grądzki wziął udział w Gali Eksportu 2018, która odbyła się w Centrum Kongresowym UP w Lublinie.

9 lutego

Prorektor Halina Buczkowska i rektor Z. Litwińczuk wzięli udział w wydarzeniu Akademia Innowacji 2020 zorganizowanym przez PCG Akademia w hotelu Sound Garden w Warszawie.

Rektor Z. Litwińczuk uczestniczył w koncercie „Siedem bram Jerozolimy” z okazji Jubileuszu 700-lecia Miasta Lublina, 100. rocznicy powstania Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz inauguracji lubelskich obchodów odzyskania przez Polskę niepodległości.

15–18 lutego

W ramach Lubelskiej Cavaliady Lubelski Związek Hodowców Koni przygotował pokaz kuców felińskich z okazji 45-lecia powstania tej rasy. Jej twórcą był prof. E. Sasimowski (1923–2012), były rektor i wieloletni nauczyciel akademicki naszej uczelni. Prace prowadził w Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym na Felinie.

19 lutego

Rektor Z. Litwińczuk przewodniczył zespółowi ds. ochrony zasobów genetycznych bydła w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

26 lutego

Rektor Z. Litwińczuk uczestniczył w uroczystym koncercie zatytułowanym „Ja jestem”, z okazji jubileuszu 100-lecia Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który odbył się w Centrum Spotkania Kultur.

28 lutego

Odbyły się promocje doktorskie. Stopień naukowy doktora otrzymali: z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu – mgr inż. Ali Hamood Thanoon; z Wydziału Biologii Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki – mgr inż. Ali Ridha Mustafa Al-Yasiry. W uroczystości uczestniczyli rektor Z. Litwińczuk, dziekan Z. Michałojć i dziekan J. Bartowska.

MARZEC

2 marca

Rektor Z. Litwińczuk uczestniczył w posiedzeniu Rady Związku Uczelni Lubelskich. Podczas obrad wybrano na przewodniczącego Związku i zarządu prof. Stanisława Michałowskiego, rektora UMCS; na przewodniczącego kolegium Związku prof. Piotra Kacejko, rektora PL.

Rada przyjęła statut Związku. Przedstawiono wstępne obszary współpracy uczelni. Powołano następujące komisje: ds. strategii i rozwoju – przewodniczący prof. Zygmunt Litwińczuk, rektor UP; ds. studenckich i kształcenia – przewodnicząca prof. Alina Orłowska, prorektor UMCS; ds. organizacyjnych – przewodniczący prof. Zbigniew Grądzki, prorektor UP; ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym – przewodnicząca prof. Anna Halicka, prorektor PL.

5 marca

Rektor Z. Litwińczuk uczestniczył w debacie „Jak wspólna polityka rolna wpływa na zmiany w polskim rolnictwie oraz wspiera rozwój obszarów wiejskich?”, która odbyła się w siedzibie Biura Informacyjnego Parlamentu Europejskiego i Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Warszawie.

Prorektor H. Buczkowska uczestniczyła w uroczystości wręczenia stypendiów prezydenta Lublina, które otrzymali doktoranci i studenci Uniwersytetu.

7 marca

Rektor Z. Litwińczuk wraz z dziekanami trzech wydziałów (J. Bartowską, Z. Michałojć, K. Kowalczykiem) odwiedził stacje badawcze i inne obiekty użytkowane przez jednostki tych wydziałów w gospodarstwie Felin.

9 marca

Odbyło się pierwsze szkolenie dla kadry kierowniczej uczelni w sprawie nowych zasad wewnętrznego finansowania prowadzone przez eksperta zewnętrznego – mgr Agnieszkę Grochot z UAM w Poznaniu.

15 marca

Rektor Z. Litwińczuk wziął udział w posiedzeniu Konferencji Rektorów Uczelni Rolniczych i Przyrodniczych, które odbyło się na SGGW w Warszawie. Wiodącym tematem spotkania był nowy podział dyscyplin naukowych.

22 marca

Rektor Z. Litwińczuk w Centrum Kongresowym dokonał otwarcia Międzynarodowej Konferencji Sadowniczej „Zagrożenia w polskim sadownictwie i sposoby ich łagodzenia”.

27 marca

Rektor Z. Litwińczuk, prorektor Z. Grądzki i dr I. Czaja-Banasiak wzięli udział w konferencji Uczelnia 3.0 zorganizowanej przez PAN, nt. Asseco Data System, która odbyła się w Warszawie.

Nominacje ■ Habilitacje ■ Doktoraty

Nadane stopnie naukowe doktora habilitowanego

Wydział Nauk o Żywności i Biotechnologii

■ dr Monika Anna Sujka

na podstawie cyklu publikacji pt. „Struktura materiałów skrobiowych otrzymanych w wyniku modyfikacji fizycznych”

Recenzenci: dr hab. Iwona Konopka, UWM w Olsztynie; prof. dr hab. Piotr Tomasiak, Krakowska Wyższa Szkoła Promocji Zdrowia; prof. dr hab. Barbara Baraniak, UP w Lublinie

24 stycznia 2018 r.

Wydział Agrobiotechnologii

■ dr Anna Nowak

na podstawie dorobku naukowo-dydaktycznego i organizacyjnego oraz orozprawy naukowej pt. „Konkurencyjność rolnictwa Polski Wschodniej”

Recenzenci: prof. dr hab. Bogdan Klepacki, SGGW w Warszawie; prof. dr hab. Stanisław Krasowicz, IUNG – PIB w Puławach; dr hab. Danuta Sugier, UP w Lublinie

21 lutego 2018 r.

Nadane stopnie naukowe doktora

Wydział Agrobiotechnologii

■ mgr inż. Barbara Misztal-Majewska

Wpływ międzyplonów ścierniskowych oraz sposobu uprawy roli na żyzność gleby i produktywność pszenicy jarej w krótkotrwałej monokulturze

Promotor: dr hab. Cezary Kwiatkowski, prof. nadzw.

Promotor pomocniczy: dr Dorota Gawęda
17 stycznia 2018 r.

Wydział Inżynierii Produkcji

■ mgr Paweł Artur Kluza

Prognozowanie równomierności opadu cieczy z dysz szczelinowych opryskiwacza

Promotor: dr hab. Izabela Kuna-Broniowska

Promotor pomocniczy: dr inż. Milan Koszel
16 lutego 2018 r.

Stypendia prezydenta miasta

Prezydent Lublina Krzysztof Żuk przyznał stypendia z miejskiego programu stypendialnego. Uroczystość ich wręczenia odbyła się 5 marca 2018 r. w Trybunale Koronnym.

Stypendia otrzymali studenci – Ada Krawęcka (Wydz. Nauk o Żywności i Biotechnologii); Patrycja Anna Kurlej, Paulina Pilaszkiwicz, Patrycja Justyna Podstawka (Wydz. Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki); Ilona Woźniak (Wydz. Agrobiotechnologii) oraz doktoranci – Małgorzata Grela (Wydz. Medycyny Weterynaryjnej); Klaudia Gustaw, Paulina Kęska (Wydz. Nauk o Żywności i Biotechnologii); Marek Kowalczyk, Agnieszka Wawryniuk (Wydz. Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki); Marta Kozak, Marta Krajewska (Wydz. Inżynierii Produkcji); Kamil Toczek, Magdalena Michalak (Wydz. Nauk o Żywności i Biotechnologii).

Red.

18. urodziny Bazy Publikacji Pracowników

Od początku istnienia naszej uczelni prowadzona jest działalność dokumentacyjna dorobku naukowego pracowników. Pierwsze bibliograficzne zestawienie zostało zamieszczone w „Księdze pamiątkowej Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie 1944–1964” i obejmowało publikacje pracowników z trzech najstarszych wydziałów: Rolnego, Zootechnicznego i Weterynaryjnego. W formie drukowanej bibliografia wydawana była do 1990 r., a w jej kolejnych tomach można prześledzić spisy bibliograficzne publikacji m.in. pierwszych rektorów i wielu wybitnych naukowców.

Bibliografia Publikacji Pracowników w wersji elektronicznej tworzona jest od 1999 r., co oznacza, że w ubiegłym roku obchodziła 18. urodziny. Przez pierwszych osiem lat była zapisywana w programie, który spełniał funkcje dokumentacyjne i stwarzał możliwość przeglądania rekordów szerszemu gronu odbiorców. Następnie zostało zakupione narzędzie rozbudowane o funkcje bibliometryczne oraz dające możliwość tworzenia wykazów dla poszczególnych jednostek oraz pracowników. Opisy bibliograficzne do bazy wprowadzane są z autopsji po uprzednim ich zgłoszeniu przez autorów. Podstawą do tworzenia wykazów i rankingów z bazy jest kompletność rekordów. W tym aspekcie pomogła Uchwała nr 3/2013–2014 Senatu UP w Lublinie, zgodnie z którą pracownicy powinni przysyłać informacje o najnowszych publikacjach swojego autorstwa lub współautorstwa bezpośrednio po ich ukazaniu do Oddziału Informacji Naukowej Biblioteki Głównej UP w Lublinie.

Program do bibliografii przestał spełniać oczekiwania, kiedy biblioteka została zobowiązana do przekazywania danych o publikacjach do Modułu Sprawozdawczego Polskiej Bibliografii Naukowej, a następnie do ankiety jednostek naukowych na potrzeby parametryzacji za lata 2013–2016. Rekordy bibliograficzne należało dodatkowo uzupełniać o dane, które dotychczas nie były gromadzone, a zostały ujęte w Rozporządzeniu w sprawie Systemu Informacji o Nauce. Baza została rozbudowana o pola dotyczące otwartego dostępu, informacji o indeksowaniu materiałów konferencyjnych w bazie Web of Science, a także objętości monografii. Konieczne było również dodanie funkcji eksportu plików do Modułu Sprawozdawczego PBN. 27 grudnia 2016 r. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wydało rozporządzenie w sprawie przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym i uczelniom, w których zgodnie z ich statutami nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych.

Nastąpiła konieczność uzupełnienia kolejnych danych: objętości monografii, liczby wszystkich autorów i redaktorów, w której znajdował się sprawozdawany rozdział. Pomimo braku kompatybilności Bazy Publikacji z systemem POL-on wszystkie wymagane dane o publikacjach zostały przekazane do oceny parametrycznej, chociaż czasami wymagały wielokrotnego uzupełnienia.

Po zakończeniu okresu sprawozdawczego jednostek podjęto prace mające doprowadzić do tego, by Baza Publikacji była zgodna z wymogami określonymi przez MNiSW. We wrześniu 2017 r. biblioteka udostępniła całkowicie zmodernizowaną Bibliografię Publikacji Pracowników UP w Lublinie, która jest kompatybilna z MS-PBN. Ponadto w oparciu o dane pobrane z bazy przygotowywane są różnego rodzaju analizy bibliometryczne oraz wykazy przed awansami pracowników na podstawie oświadczenia złożonego przez dziekana właściwego wydziału. Raport zawiera wykaz publikacji wraz ze wskaźnikiem Impact Factor oraz punktacją MNiSW za artykuły w czasopismach naukowych. Baza umożliwia ponadto tworzenie zestawień publikacji dla wydziałów i jednostek oraz rankingów autorów.

Przez 18 lat znacząco zmieniła wygląd, funkcjonalność, zakres i ilość gromadzonych danych. Z wewnętrznej uczelnianej bazy, tworzonej w celu dokumentowania dorobku, stała się narzędziem obserwowanym przez inne ośrodki naukowe i wykorzystywanym w ocenie parametrycznej. Obecnie zawiera 43 905 rekordów, a powstanie jej bogatego zarchiwizowanego zasobu nie byłoby możliwe bez codziennej współpracy bibliotekarzy z pracownikami Uniwersytetu Przyrodniczego. Pracownicy uczelni mogą w łatwy sposób sprawdzić kompletność swoich publikacji i przekazać dane do uzupełnienia dorobku. W przypadku pytań i wątpliwości możliwy jest kontakt z pracownikami Oddziału Informacji Naukowej Biblioteki Głównej.

Maria Boćkowska, Paulina Studzińska-Jaksim

Sukcesy w pozyskiwaniu grantów

Rok 2017 był bardzo pracowity dla pracowników Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Intensywna działalność badawcza pracowników naukowych i administracji zaowocowała podpisaniem 40 umów o dofinansowanie różnych projektów na niemalże 10 mln złotych.

Bardzo dużą popularnością wśród naszych pracowników cieszył się nowy konkurs Narodowego Centrum Nauki Miniatura 1. Ta inicjatywa miała na celu wspieranie naukowców, którzy do tej pory nie byli beneficjentami systemu grantowego NCN. Na 33 złożone wnioski aż 15 zostało ocenionych pozytywnie i otrzymało dofinansowanie, co oznacza, że wskaźnik sukcesu wynosił ponad 45%. W pozostałych konkursach NCN w ubiegłym roku pozytywnie ocenione zostały 3 projekty w ramach konkursu Preludium oraz 2 projekty w ramach konkursu Sonata. W roku 2018 Narodowe Centrum Nauki, wzorem lat ubiegłych, planuje uruchomić następujące konkursy: Opus 15 i 16, Preludium 15 i 16, Sonata 14, Sonata Bis 8, Harmonia 10, Maestro 10, Beethoven, Sonatina 3, Etiuda 7, Uwertura 3 oraz Miniatura II.

15 marca rozpocznie się nabór do konkursów Opus 15 i Preludium 15, zakończenie naboru planowane jest na 15 czerwca, natomiast wyniki konkursu będą znane najpóźniej w grudniu.

Ponadto w kwietniu planowane jest rozpoczęcie naboru wniosków do konkursu Miniatura II. Nabór będzie prowadzony w sposób ciągły do końca roku lub do wcześniejszego wyczerpania środków. W tym roku NCN przeznaczy 20 mln na sfinansowanie najlepszych projektów w tym konkursie.

Kontynuowany będzie również nabór wniosków w programie Tango 3 – konkurs prowadzony jest przez NCBR na podstawie rezultatów projektów NCN. Nabór jest ciągły i zostanie ogłoszony niebawem.

Ubiegły rok to również sukcesy w pozyskiwaniu środków z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (12 projektów), w ramach programu Biostrateg III (3 projekty) i Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja, Rozwój (2 projekty).

Serdecznie gratulujemy wszystkim pracownikom zaangażowanym w pozyskiwanie grantów, życzymy dalszych sukcesów. Osoby zainteresowane pozyskiwaniem środków na działalność badawczą zapraszamy do kontaktu z pracownikami Centrum Nauki.

Izabela Czaja-Banasiak

Wykaz projektów, dla których umowy podpisano w 2017 r.

Grantodawca	Liczba projektów	Łączna wartość projektów
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	1	200 000,00
Mazowiecka Jednostka Wdrażania Programów Unijnych	1	916 714,29
Centrum Koordynacji Projektów Środowiskowych	1	780 065,40
Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, w tym:		
Program Biostrateg	3	2 699 625,00
Program Operacyjny Wiedza, Edukacja, Rozwój	2	1 239 782,00
Narodowe Centrum Nauki, w tym:		
Miniatura	15	542 532,00
Preludium	3	645 000,00
Sonata	2	720 342,00
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	12	2 105 250,00
Łącznie	40	9 849 310,69

Jeszcze bliżej do publikacji – Polona i Academica

[...] Biblioteka [...] otwarta jest dla publiczności i podaje młodzieży szczęśliwą przynętę, starcom – źródło przyjemności życia, beczynnym – widowisko, tym, co kochają pracę – odpoczynek, uczniom – obfite zbiory wiadomości, a wszystkim wystawia pamiątkę, która unieśmiertelni Założyciela.

(fragment napisu z 1747 r. na Bibliotece Załuskich w Warszawie)

Ten cytat, umieszczony na murach pierwszej polskiej biblioteki narodowej, jaką była założona w Warszawie w 1747 r. Biblioteka Braci Załuskich, ciągle aktualny, pięknie opisuje ideę tej instytucji. Niestety na kolejne otwar-

cie polskiej biblioteki narodowej przyszło nam czekać prawie dwa wieki. Biblioteka Narodowa w Warszawie ponownie została utworzona rozporządzeniem Prezydenta RP 24 lutego 1928 r. Ważną datą w jej dziejach jest rok 2006, w którym powstała Polona – jedna z najnowocześniejszych bibliotek cyfrowych na świecie i jednocześnie największa tego typu biblioteka w Polsce. Biblioteka Narodowa, administrator Polony, wszystkim zainteresowanym udostępnia bezpłatnie w tym serwisie nie tylko swoje zbiory, ale też obiekty innych instytucji z nią współpracujących. Wszystkie zbiory zostały zdigitalizowane przy użyciu najnowocześniejszych technologii, pozwalających uzyskać najwyższą jakość. W BC Polona każdy może zapoznać się z najcenniejszymi skarbami polskiej kultury i historii, które szczęśliwie przetrwały wszelkie kataklizmy, jakie na przestrzeni wieków je dotykały. Wśród wielu zdigitalizowanych bezcennych skarbów warto w tym miejscu wspomnieć choćby o najstarszej Kronice Anonima zwanego Gallem i kolejnych polskich kronikach, staropolskich kodeksach rękopiśmiennych, rękopisach naszych najwybitniejszych twórców: Jana Kochanowskiego, Adama Mickiewicza i Fryderyka Chopina czy rysunkach Cypriana Kamila Norwida, Stanisława Ignacego Witkiewicza. Obecnie każdego dnia zasoby Polony powiększają się o blisko dwa tysiące obiektów. Jej kolejna wersja, tak zwana Polona/2miliony, została uruchomiona 2 października 2017 r. Swoją z nazwę zawdzięcza liczbie udostępnianych obiektów. Dla twórców Polony przejście w kolejne milenium zbiorów stało się wyjątkową okazją do zaprezentowania specjalnych obiektów oznaczonych szczególnymi numerami:

- 1 999 999 to piękny, zdobiony złotem paryski rękopis godzinek, pochodzący z poło-

<https://polona.pl/item/urna-z-popiolami-rekopisow-i-starodrukow-spalonych-przez-wojsko-niemieckie-w-roku-1944-w,NzQ4OTQ2MTE/O/#info:metadata>

wy XV w., który znajdował się już w zbiorach warszawskiej Biblioteki Załuskich;

- 2 000 000 to urna zawierająca prochy starodruków i rękopisów pochodzących z warszawskich bibliotek zgromadzonych w budynku Biblioteki Ordynacji Krasieńskich przy ul. Okólnik 9, spalonych przez hitlerowców w październiku 1944 r.;
- 2 000 001 to pierwodruk *Sanatorium pod klepsydrą* Brunona Schulza z października 1937 r., bezcenny egzemplarz opatrzony wspaniałymi rysunkami autora i jego własnoręczną dedykacją.

Za dopełnienie projektu Polony należy uznać utworzenie bezpłatnej Cyfrowej Wypożyczalni Publikacji Naukowych *Academica*, uruchomionej przez BN pod koniec 2014 r. W oparciu o tradycyjny system wypożyczeń międzybibliotecznych stworzono system wypożyczania wersji elektronicznych zdigitalizowanych zasobów Biblioteki Narodowej, w tym niskonakładowych książek i czasopism naukowych, które dzięki tej usłudze mogą trafić do szerszego niż do tej pory grona czytelników.

O tych wszystkich nowościach mogli dowiedzieć się uczestnicy szkolenia, które odbyło się 15 stycznia 2018 r. w Bibliotece Głównej UP w Lublinie. W szkoleniu wzięło udział łącznie 78 bibliotekarzy z bibliotek naukowych, pedagogicznych i publicznych z Lublina i okolic. Szkolenie w formie wykładu poprowadził Iwo Hryniewicz – pracownik Biblioteki Narodowej.

Na wstępie wykładowca wyjaśnił przyczynę zmiany nazwy serwisu z Polona na Polona/2 miliony. Kolejna część szkolenia przebiegała w trybie pokazu na żywo. Najpierw prowadzący omówił ekran startowy Polony oraz sposób nawigacji. Poruszanie się po elementach strony umożliwia rozwijane menu znajdujące się u góry z lewej strony. Sekcje na białym tle dostępne są dla wszystkich użytkowników, a na ciemnoszarym – tylko dla zalogowanych. Założenie konta w Polonie jest bezpłatne, zajmuje tylko kilka minut oraz umożliwia korzystanie z zakładek: ulubione, moje kolekcje i notatki, co również zostało zademonstrowane przez wykładowcę.

Panel Zbiory pozwala na przeglądanie wszystkich zbiorów Polony. Tutaj prezentowane są także wyniki wyszukiwania. Wyświetlane w tej części serwisu obiekty można sortować i filtrować według wybranych kryteriów.

Znaczną część czasu prowadzący poświęcił pracy z obiektem. Ciekawostką jest, że każdy obiekt można udostępnić w popularnych serwisach społecznościowych (Facebook, Twitter, Google+). Nowymi funkcjonalnościami są panel prasy, pozwalający przeglądać czasopisma według kalendarza, oraz panel instytucji, w którym instytucje kultury mogą prezentować online swoje zasoby, korzystając z infrastruktury Polony. W panelu prasy umieszczono struktury czasopism ukazujących się z dużą częstotliwością.

Kolejny etap szkolenia dotyczył wyszukiwania w Polonie. Jego uczestnicy dowiedzieli się, jak wygląda wyszukiwanie proste, pełnotekstowe oraz zaawansowane. Pasek wyszukiwania znajduje się cały czas u góry strony, co umożliwia użytkownikowi rozpoczęcie wyszukiwania w dowolnym momencie.

Drugi blok tematyczny spotkania dotyczył Cyfrowej Wypożyczalni Publikacji Naukowych *Academica*. Głównym celem systemu *Academica* jest rozszerzenie tradycyjnej formy wypożyczeń międzybibliotecznych o wypożyczalnię publikacji w postaci cyfrowej. *Academica* udostępnia zasoby cyfrowe Biblioteki Narodowej, w tym współczesne książki (monografie, podręczniki, skrypty) i czasopisma naukowe ze wszystkich dziedzin wiedzy. Łącznie udostępnianych jest 2 218 678 dokumentów. Publikacje niechronione prawem autorskim lub licencjonowane oznaczone są zieloną kropką i są dostępne dla każdego użytkownika Internetu bez żadnych ograniczeń. Publikacje chronione prawem autorskim nie mają żadnej kropki i są dostępne na specjalnych terminalach w bibliotekach należących do systemu *Academica*. W formie pokazu na żywo uczestnicy mogli się zapoznać z wyszukiwaniem prostym, zaawansowanym i pełnotekstowym. Prowadzący przedstawił następnie *Academicę* z perspektywy czytelnika. Zaprezentował m.in. system rezerwacji, który jest bardzo elastyczny i pozwala zarejestrowanemu użytkownikowi zarezerwować wybrane publikacje na określoną godzinę w wybranej bibliotece. Kolejnym punktem zajęć było przedstawienie serwisu z perspektywy bibliotekarza oraz omówienie, w jaki sposób biblioteki mogą się przyłączyć do projektu *Academica*.

W przerwach pomiędzy poszczególnymi blokami tematycznymi oraz po zakończonym szkoleniu użytkownicy mieli możliwość zadawania pytań oraz skorzystania z indywidualnych konsultacji z wykładowcą.

Małgorzata Gorczyńska, Anna Starek

Rozwiązania parkowe i architektoniczne

Architektura krajobrazu jest zawodem zaufania publicznego, kształtuje piękno naszego otoczenia i określa komfort naszego życia. Dlatego nie może być to zawód wykonywany bez współpracy z tymi, którzy w tym otoczeniu będą mieszkali. Ucząc tego zawodu, musimy studentów przygotować także do współpracy z użytkownikami krajobrazu, dla których ten krajobraz kształtują.

Jedną z form takiej współpracy jest podanie pod osąd publiczny zamierzeń, jakie wobec krajobrazu podejmujemy, czyli upublicznienie wykonanych projektów, bo w Katedrze Projektowania i Konserwacji Krajobrazu te zamierzenia są konkretyzowane właśnie w formie projektów. Najdojrzałe projekty powstają w drugim semestrze studiów magisterskich, ponieważ trzeci semestr jest w znacznym stopniu poświęcony pracy dyplomowej. Kolejny już raz przedstawiamy na zakończenie drugiego semestru studiów wszystkie prace z przedmiotów projektowych, które są prowadzone przez naszą katedrę. Wystawa przedstawiająca architekturę krajobrazu jako zagadnienie projektowe jest przygotowana przez studentów nie tylko jako ekspozycja. Wykonują całą jej oprawę, to znaczy przygotowują plakaty i zaproszenia, informują o wystawie media i potencjalnych interesariuszy. Są obecni na wernisażu, na którym wyjaśniają sens wykonanych opracowań oraz udziela-

ją wywiadów prasie, radiu i telewizji, które co roku relacjonują wystawę. Ekspozycja cieszy się dużym zainteresowaniem, ponieważ rozwiązania projektowe dotyczą terenów Lublina. Co roku pokazujemy inny zestaw projektów, bo co roku dotykamy innych zagadnień projektowych, operujemy na innych obszarach, a większość projektów jest wykonywana w ramach przedmiotów fakultatywnych.

Na ostatniej wystawie przedstawiliśmy projekty wykonane w ramach pięciu przedmiotów: projektowanie zintegrowane, projektowanie konserwatorskie, ocena krajobrazu kulturowego, ogród polski i unikatowość krajobrazu Polski. Krótka charakterystyka projektów wykonanych w ramach tych przedmiotów wygląda następująco.

Projekty wykonywane z przedmiotu projektowanie zintegrowane mają charakter kompleksowy, integrując rozwiązania wykonywane w różnych skalach w spójną całość. Odróżnia je od rutynowego projektowania to, że studenci sami określają zadanie projektowe i realizują je w różnych przybliżeniach – od projektu krajobrazu, poprzez projekty miejscowe, do detalu wykonawczego – osiągając w efekcie jednolity obraz środowiska. W skali krajobrazu studenci określili cechy terenu i zaproponowali dla niego docelową formę i funkcję, według których wykonali projekt urbanistyczny. Następnie w skali miejsca nadali kształt przestrzenny rozwiązaniom parkowym i architektonicznym, wreszcie w rozwiązaniach szczegółowych określili użyte materiały, barwy i cechy form bezpośrednio związanych z ich użytkowaniem. Na tegorocznej wystawie projekty dotyczyły terenu położonego pomiędzy Majdankiem i Felinem oraz lubelskiego Ko-

Roksana Śmiech. Ogród Polski – projekt rewaloryzacji ogrodu przy ul. Malwowej w Lublinie

śminka, który będzie w przyszłości intensywnie zagospodarowany.

Projekty konserwatorskie to projekty staromiejskich ogrodów klasztornych. Zadanie projektowe było nakierowane przede wszystkim na ochronę ich autentyczności i na przywrócenie utraconych wartości; naturalnie zgodnie z zachowaniem zasad ochrony konserwatorskiej i metodyki badań ogrodów historycznych. Przedmiotem przedstawionych na wystawie opracowań były dwa lubelskie klasztory: klasztor pokarmelitański przy ul. S. Staszica oraz klasztor ss. Urszulanek Unii Rzymskiej (dawny klasztor brygidek) przy ul. Gabriela Narutowicza. Przez wieki założenia klasztorne wpływały na charakter Lublina, oddziałując silnie na jego układ przestrzenny i na krajobraz miejski. W skład założeń klasztornych wchodziły także ogrody. Jako przestrzenie podporządkowane regule zgromadzeń pełniły nie tylko funkcje użytkowe, ale także symboliczne, co w istotny sposób wzbogaca dzisiaj umiejętności warsztatowe architekta krajobrazu tworzącego projekty konserwatorskie. Takie projekty wskazują na unikalne wartości tych zaniedbanych założeń.

Ocena krajobrazu kulturowego dotyczyła śródmieścia Lublina. Zgodnie z zasadami monitoringu środowiska poprowadzono transekt, czyli przekrój przez miasto poprowadzony z Osiedla Piastowskiego, przez ulicę Głęboką, cmentarz przy ulicy Lipowej, Stare Miasto, Zamek Lubelski, do Konstantynowa, wyróżniając w tym przekroju jedenaście wnętrza krajobrazowych Lublina. Badany obszar poddano ocenie z wykorzystaniem także jedenastu wybranych metod oceny miejskiego krajobrazu. Wyniki ocen posłużyły do wykonania projektów sanacji wyróżnionych wnętrza. Oceny wykonane różnymi metodami okazały się zaskakująco zbieżne, a opracowane na ich podstawie projekty uwzględniały wartości reprezentowane w tych wnętrzach.

Pojęcie ogrodu polskiego jako swoistego fenomenu wśród ogrodów europejskich nie jest jednoznaczne. Nie przywołuje bowiem w powszechnym rozumieniu tak bezpośrednich skojarzeń z pewną formą typologiczną, jak np. pojęcia: ogród włoski, ogród francuski czy ogród angielski. Zadaniem studentów w ramach przedmiotu ogród polski było stworzenie ideowego projektu ogrodu. Ogrodu, który może być wyobrażeniem przestrzeni tradycyjnej, osadzonej w polskiej kulturze. Źródłem inspiracji do projektu mogły być także literackie opisy ogrodów czy tradycyjnie uprawianych roślin. Projekt zakładał również możli-

wość zastosowania współczesnych rozwiązań, ale akcentujących rodzimy charakter ogrodu.

O tym, że dana przestrzeń staje się charakterystyczna i unikatowa, decyduje umiejętność dostrzeżenia i wydobycia pewnych szczególnych, wyróżniających ją cech. Rozumiana w ten sposób unikatowość może być odniesiona także do pewnych typów krajobrazu (zarówno w skali mikro-, jak i makroregionów). Unikatowe cechy stanowiące o wartości krajobrazu można odnieść zarówno do krajobrazów przyrodniczych, jak i kulturowych. Analizie poddano regionalizm oraz walory przyrodnicze i kulturowe naszego kraju. Celem projektów była próba odnalezienia unikatowości w regionach Polski.

Dzieła architektury krajobrazu są owocem zespołów projektowych i umiejętność pracy zespołowej jest ważnym elementem wykształcenia w tym zawodzie, dlatego wszystkie projekty zostały wykonane zespołowo. Studentami opiekowały się także zespoły prowadzących: przy projektowaniu zintegrowanym – Paulina Hortyńska, Renata Józwick, Seweryn Malawski, Viktor Mironienko i Jan Rylke; przy ocenie krajobrazu – Jan Rylke i Seweryn Malawski; przy pozostałych przedmiotach – Małgorzata Milecka i Seweryn Malawski. Projekty pokazywane na wystawie wykonali następujący studenci: Katarzyna Bielecka, Żaneta Bilska, Aleksandra Czajka, Hubert Gałęcki, Katarzyna Herba, Elżbieta Komar, Natalia Konowalek, Monika Kowalczyk, Agnieszka Lech, Kinga Madej, Anna Mróz, Jagoda Oleszczuk, Katarzyna Panasiuk, Anna Pękała, Iza Rabajczyk, Maja Rojek, Adam Stępień, Roksana Śmiech, Klaudia Wojtachnio, Maciej Wójcik, Beata Wyszulska i Izabela Zarzycka.

Jan Rylke

Żaneta Bilska, Anna Pękała.
Projektowanie zintegrowane – projekt osiedla Zielone Zacisze w Lublinie

Klaudia Wojtachnio, Izabela Zarzycka.
Projektowanie konserwatorskie – projekt rewaloryzacji klasztoru ss. Urszulanek w Lublinie

Monika Kowalczyk, Jagoda Oleszczuk.
Ocena krajobrazu Lublina – projekt parku przy Centrum Kultury w Lublinie

NOWO
MIANOWANY
PROFESOR

Agnieszka Sujak

Prof. dr hab. Agnieszka Sujak jest badaczem multidyscyplinarnym. Jej zainteresowania naukowe dotyczą takich zagadnień, jak inżynieria rolnicza, ocena stanu i ochrona środowiska naturalnego z modelowaniem jakości środowiska, technika przemysłu spożywczego oraz biofizyka i oddziaływania molekularne substancji biologicznie czynnych z lipidami błon komórkowych.

Tytuł magistra fizyki (fizyka doświadczalna) uzyskała w 1997 r. na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. W 2000 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk fizycznych (biofizyka) nadany uchwałą Rady Wydziału Matematyki, Fizyki i Informatyki UMCS. W 2010 r. uchwałą Instytutu Biochemii i Biofizyki PAN w Warszawie uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biofizyki.

Była kierownikiem bądź wykonawcą w następujących projektach badawczych:

- projekt badawczy własny N301 036 32 / 1446 finansowany przez MNiSW, pt. „Badania oddziaływań barwnika karotenoidowego – kantaksantyny z błonami lipidowymi” (kierownik);
- grant No SFB 388, pt. „Transient interactions between redox proteins of the photosynthetic electron chain”, realizowany w Albert-Ludwig Universität, Institut für Biologie I, Freiburg, Niemcy;
- projekt „Substytucja białek zawierających metale w centrum aktywnym innymi metalami” w ramach stażu typu post-doc w Albert-Ludwig Universität, wykonywany w Departament of Chemistry Göteborg Universität, Szwecja; finansowany z „EU networks for research training program”;
- projekt badawczy w ramach pobytu visiting fellow, pt. „Spektroskopowe badania efektu wiązania bądź utraty jonów metali przez proteiny. Badania nad stabilnością apoprotein oraz protein substytuowanych innymi metalami”, wykonywany w Depar-

tament of Chemical Sciences, TATA Institute of Fundamenta Research, Mumbai, India – środki z funduszu Instytutu TATA;

- krótki projekt badawczy „Badanie organizacji karotenoidów w błonach lipidowych techniką niskokątowego rozpraszania Neutronów (SANS)”; Joint Institute for Nuclear Research, Dubna, Rosja – środki z Państwowej Agencji Atomistyki;
- krótki projekt szkoleniowy w zakresie izolacji oraz oczyszczania barwników karotenoidowych techniką TLC oraz HPLC; School of Biological Research, University of Liverpool, Anglia; finansowany przez British Council;
- projekt 6 P04A 002 12, pt. „Udział barwników ksantofilowych w regulacji fotosyntetycznego transportu energii i ładunku elektrycznego” (podwykonawca).

Profesor Agnieszka Sujak jest członkiem prestiżowych organizacji i towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej oraz Polskiego Towarzystwa Biofizycznego – Oddział Lublin, gdzie pełni rolę zastępcy prezesa. Za działalność naukową i organizacyjną była wyróżniona nagrodą rektora UMCS oraz ośmiokrotnie nagrodą rektora UP w Lublinie.

Od października 2000 r. jest zatrudniona w Katedrze Fizyki Wydziału Inżynierii Produkcji UP w Lublinie. Od listopada 2014 r. pełni funkcję kierownika Zakładu Biofizyki w tej katedrze.

Renata Urban-Chmiel

Prof. dr hab. Renata Urban-Chmiel jest kierownikiem Zakładu Prewencji Weterynaryjnej i Chorób Ptaków w Instytucie Biologicznych Podstaw Chorób Zwierząt Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie.

Zainteresowania naukowe prof. dr hab. Renaty Urban-Chmiel dotyczą trzech głównych kierunków badawczych:

- charakterystyki patomechanizmów chorób układu oddechowego bydła i owiec w czasie transportu i adaptacji oraz identyfikacji czynników etiologicznych zespołu oddechowego przeżuwaczy; prowadzone badania dotyczyły działań prewencyjnych (immunoprofilaktyka), ograniczających zachorowalność zwierząt;
- oceny ekspresji białek szoku cieplnego w komórkach pro- oraz eukariotycznych w efekcie zmienionych warunków środowiskowych, w warunkach stresu cieplnego lub w przebiegu procesu chorobowego;
- izolacji i charakterystyki bakteriofagów swoistych dla drobnoustrojów izolowanych od zwierząt gospodarskich i towarzyszących jako alternatywy dla antybiotyków w zwalczaniu zakażeń wywołanych przez drobnoustroje odporne na powszechnie stosowane antybiotyki.

Profesor Renata Urban-Chmiel jest autorem i współautorem 65 oryginalnych prac opublikowanych w czasopiśmie wyszczególnionych w JCR, o łącznym IF = 44,18, oraz 77 krajowych i międzynarodowych doniesień konferencyjnych. Jako krajowy koordynator Intensywnych Kursów IP z nauczania bioetyki na europejskich uczelniach wyższych w ramach programów Socrates i Erasmus jest współautorem podręcznika akademickiego dotyczącego nauczania bioetyki na uczelniach wyższych opublikowanego w języku angielskim i francuskim.

Była kierownikiem bądź koordynatorem w następujących projektach badawczych: „Immunoprofilaktyka swoista syndromu oddechowego cieląt. Przygotowanie szczepionki z wybranych antygenów podjednostkowych szczepów *P. haemolytica*” – 5PO6K 01412;

„Wpływ wybranych parametrów reakcji stresowej na metabolizm oraz efektywność immunologiczną komórek uczestniczących w odpowiedzi immunologicznej bydła” – P06K 03729; „Bioethics in life and environmental sciences” – No 218726-IC-1-2002-1; „An integrated approach to control of bovine respiratory disease” – No MICL04002; „Experimental in vitro study as a first step to assess the anti-endotoxin and Shigatoxin effect of potencil vs a fluoroquinolone” – No 1/2015 .

Jest stypendystką programu Fundacji Borlauga, pod patronatem Departamentu Rolnego Ambasady USA. Jest członkiem prestiżowych organizacji i towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, Polskiego Stowarzyszenia Bujatrycznego, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Jest ekspertem Narodowego Centrum Badań i Rozwoju oraz ekspertem sądowym. Sprawuje także z wyboru funkcję przewodniczącej wydziałowej komisji ds. nauki, jest członkiem senackiej komisji ds. nauki i komercjalizacji wyników badań naukowych. Jest członkiem Lubelskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Uchwałą Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii z dnia 17 października 2015 r. uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie „choroby przeżuwaczy”.

Za działalność naukową była wielokrotnie wyróżniana, m.in. nagrodą Prezesa Rady Ministrów, nagrodą PTNW oraz nagrodą rektora UP w Lublinie. W 2016 r. otrzymała Medal KEN.

W ramach działalności dydaktycznej realizuje zajęcia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej oraz Wydziale Nauk o Żywności i Biotechnologii, na kierunku biotechnologia. Jest promotorem dwóch zakończonych oraz jednego wszczętego przewodu doktorskiego. Była promotorem oraz recenzentem prac magisterskich i licencjackich realizowanych na kierunku biotechnologia. Wielokrotnie recenzowała publikacje w czasopiśmie wyszczególnionych w JCR.

NOWO
MIANOWANY
PROFESOR

Młody naukowiec

Dr hab. Aneta Strachecka jest absolwentką Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi (obecnie Wydział Biologii i Biotechnologii) oraz Wydziału Chemii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. W 2006 r. podjęła studia doktoranckie na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt (obecnie Wydział Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki) pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Demetraki-Paleologa. W 2010 r. uzyskała stopień doktora nauk biologicznych w zakresie biologii na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UMCS na podstawie pracy doktorskiej pt. „Proteazy i inhibitory proteaz na powierzchni ciała pszczoły miod-

nej (*Apis mellifera*) jako element odporności nieswoistej”. Uchwałą z dnia 4 lutego 2016 r. Rady Wydziału Biologii Uniwersytetu Szczecińskiego uzyskała w wieku 33 lat stopień doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia na podstawie rozprawy naukowej pt. „Wzbogacenie wiedzy o biochemicznych barierach obronnych i epigenetycznej odpowiedzi *Apis mellifera* na niektóre czynniki środowiska”. Była wówczas najmłodszym doktorem habilitowanym w dyscyplinie biologia w Polsce. Warto również podkreślić, że gdy A. Strachecka podejmowała studia doktoranckie, badania biochemiczne i fizjologiczne pszczołowatych nie były prowadzone w Zakładzie Biologii Środowiskowej i Apidologii UP. W tej chwili Zakład jest czołową w Polsce i rozpoznawalną za granicą placówką prowadzącą tego typu badania, co jest zasługą także dr hab. A. Stracheckiej, zwłaszcza jej zdolności w organizowaniu warsztatu pracy i pokonywaniu trudności. Głównym przedmiotem badań dr hab. Anety Stracheckiej są mechanizmy biochemicznej odporności owadów, w szczególności *Apis mellifera*, w aspekcie rozwoju osobniczego, starzenia i wpływu czynników środowiska, tj. czynników szkodliwych oraz biostymulatorów. Jako pierwsza dokładnie opisała poszczególne składniki systemów biochemicznej odporności i wykazała, jak współdziałają one u pszczoł. Zajmowała się także metylacją DNA w kontekście tych zmian biochemicznych, analizując rozwój przedimaginalny oraz wpływ wieku i czynników antropogenicznych.

Dr hab. Aneta Strachecka rozwinęła lub udoskonaliła metody analityczne stosowane w badaniach entomologicznych. Opracowała nowe metody: 1) przyżyciowej wizualizacji związków (na przykładzie amfoterycyny-B) za pomocą systemu Faxitron MX-20; 2) wizualizacji żywych (bez zniekształceń) tkanek, układów z zastosowaniem technik podtrzymujących ich życie i normalne funkcjonowanie; 3) odpowiedniego przygotowywania żywych pszczoł do chromatografii gazowej ze spektrometrem mas GCQ. Zmodyfikowała metody pobierania hemolimfy oraz określania aktywności i stężeń elementów systemu antyoksydacyjnego, proteolitycznego i biomarkerów biochemicznych *stricto* do badań na pszczołach z małą ilością materiału biologicznego.

Dr hab. Aneta Strachecka jest kierownikiem dwóch projektów (finansowanych z NCN i MNiSW) oraz wykonawcą siedmiu projektów, w tym dwóch finansowanych z funduszy zagranicznych (Burzyński Research Institute, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego). Ponadto ma udokumentowaną publikacjami współpracę z wieloma ośrodkami naukowymi: UJ, SGGW, Burzyński Research Institute, University at Albany, Strand Life Sciences in Carlsbad, Novosibirsk State University, Instytutem Biologii i Biochemii UMCS, PAN w Lublinie, UM w Lublinie. Ponadto podjęła współpracę z The Australian National University, PAN w Krakowie, UP we Wrocławiu i Hellenic Institute of Apiculture.

Liczne szkolenia odbyte w kraju i za granicą, a przede wszystkim staże w Grecji, umożliwiły jej samodzielne prowadzenie badań naukowych na międzynarodowym poziomie oraz publikację wyników w czasopismach o ogólnoświatowym zasięgu. Dr hab. Aneta Strachecka jest autorką lub współautorką 65 publikacji, spośród których 49 znajduje się na liście JCR (935 pkt wg MNiSW; IH = 9). W 2009 r. otrzymała stypendium naukowe Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego dla wyróżniających się doktorantów oraz pięciokrotnie (ostatnio w 2017 r.) nagrodę JM Rektora UP w Lublinie za pracę naukową.

O rozpoznawalności dr hab. Anety Stracheckiej w międzynarodowym środowisku naukowym świadczy również powołanie jej na recenzenta kilkudziesięciu publikacji w czasopismach o charakterze międzynarodowym, znajdujących się w bazie JCR. Sprawowała opiekę naukową jako promotor prac magisterskich i licencjackich studentów Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki oraz Wydziału Nauk o Żywności i Biotechnologii, była też promotorem pomocniczym jednego przewodu doktorskiego, a obecnie jest opiekunem przewodu doktorskiego realizowanego na macierzystym wydziale. Ponadto jest redaktorem działu „Bee Genetics” w „Journal of Apicultural Science” oraz pomocnikiem organizacyjnym dla numerów specjalnych w „Medycynie Weterynaryjnej”. Jest także aktywnym członkiem Pszczelniczego Towarzystwa Naukowego (czł. Komisji Rewizyjnej), Polskiego Towarzystwa Genetycznego, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego i COLOSS.

Dr hab. Aneta Strachecka poświęca swój czas nie tylko na działalność naukową, lecz także na popularyzowanie nauki wśród młodzieży. Jest koordynatorem ds. administracyj-

nych akcji „Uczeń z indeksem Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie”, w ramach której od czterech lat organizuje i przeprowadza wykłady, zajęcia audytoryjne, laboratoryjne oraz warsztaty dla dzieci i młodzieży. Jako popularyzator nauki nawiązuje również współpracę z fundacjami promującymi naukę, w tym szczególnie biologię, dzięki czemu kształtuje postawę proekologiczną. Ponadto dr hab. Aneta Strachecka jako specjalista z dziedziny biochemii i fizjologii pszczoły miodnej dzieli się swoją wiedzą, przeprowadzając cieszące się dużym zainteresowaniem szkolenia dla pszczelarzy ze związków pszczelarskich w całej Polsce oraz prezentując wykłady z tej tematyki w trakcie wydarzeń o wysokiej randze w środowisku naukowym, organizowanych np. przez MRiRW, PAN. Dr hab. Aneta Strachecka jest jednym z inicjatorów podpisania porozumienia pomiędzy JM Rektorem UP w Lublinie a prezesem Zarządu Fabryki Cukierków „Pszczółka”, które ma na celu rozpowszechnianie wiedzy o owadach zapylających, zwiększanie świadomości ekologicznej, a także dalszą współpracę w ramach praktyk i staży studenckich oraz prac dyplomowych.

Prywatnie dr hab. Aneta Strachecka jest szczęśliwą żoną i mamą dwóch chłopców, Macieja i Piotra. W wolnych chwilach podróżuje, słucha muzyki klasycznej, czyta książki przygodowe i kucharzy.

Dr hab. Aneta Strachecka rozwinęła lub udoskonaliła metody analityczne stosowane w badaniach entomologicznych.

Opracowała nowe metody:

- przyżyciowej wizualizacji związków (na przykładzie amfoterycyny-B) za pomocą systemu Faxitron MX-20
- wizualizacji żywych (bez zniekształceń) tkanek, układów z zastosowaniem technik podtrzymujących ich życie i normalne funkcjonowanie
- odpowiedniego przygotowywania żywych pszczoł do chromatografii gazowej ze spektrometrem mas GCQ.

Fot. Michał Schulz

Zarządzanie w rolnictwie zrównoważonym

W dniach 22–24 listopada 2017 r. na Wydziale Inżynierii Produkcji naszej uczelni odbyło się Międzynarodowe Sympozjum FMPMSA „Zarządzanie techniką i procesami w rolnictwie zrównoważonym”. Akronim sympozjum – FMPMSA – pochodzi od angielskiej nazwy „Farm Machinery and Processes Management in Sustainable Agriculture”.

Trzeba podkreślić, że sympozjum zorganizowane już po raz dziewiąty (dwukrotnie w Belgii) jest jedyną tego rodzaju anglojęzyczną konferencją w środowisku inżynierii rolniczej. Co ważne, uzyskało także patronat Europejskiego Stowarzyszenia Inżynierii Rolniczej – EurAgEng.

Bezpośrednim organizatorem była Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania Procesami Produkcyjnymi wspólnie z belgijskim partnerem – Walloon Agricultural Research Centre z Gembloux oraz Polskim Towarzystwem Inżynierii Rolniczej – Oddział w Lublinie. Przewodniczącymi komitetu naukowego byli prof. Edmund Lorencowicz z UP w Lublinie oraz prof. Yves Schenkel z CRA-W Gembloux.

Zgodnie ze swoją nazwą sympozjum miało charakter międzynarodowy. Wśród ponad 80 uczestników 21 reprezentowało zagraniczne ośrodki naukowe z siedmiu państw – Belgii, Estonii, Iraku, Niemiec, Nigerii, Ukrainy i Włoch.

Celem sympozjum było zaprezentowanie wyników badań i wymiana informacji oraz doświadczeń z zakresu zarządzania techniką w produkcji roślinnej i zwierzęcej, zarządzania

produkcją biomasy, ochrony roślin i aplikacji agrochemikaliów, redukcji kosztów i nakładów materiałowo-energetycznych, ergonomii i organizacji pracy oraz rolnictwa zrównoważonego w UE.

Tradycyjnie w drugim dniu obrad zorganizowane są sesje wyjazdowe, których celem jest pokazanie uczestnikom ciekawych, wartych pochwalenia się miejsc i obiektów w naszym regionie. W poprzednich edycjach sympozjum odwiedziliśmy już takie firmy, jak Azoty Puławy, WSK Świdnik, Same Deutz-Fahr Polska, Sipma Lublin, Elektrociepłownia Wrotków.

W zeszłym roku sesja wyjazdowa zorganizowana została w MPK Lublin. Uczestnicy sympozjum zwiedzili zajezdnię i zapoznali się z najnowocześniejszymi rozwiązaniami w komunikacji trolejbusowej w Polsce. Nie spodzianką było to, że uczestnicy przywiezieni zostali do siedziby MPK zabytkowym, czterdziestoletnim autobusem Jelcz 272 MEX o wdzięcznej nazwie Gutek. Podczas przejazdu z miasteczka akademickiego do zajezdni na Felinie pokazaliśmy gościom zamek i Majdankę. W tym dniu popołudniowe sesje odbywały się w Arenie Lublin. Dla kontrastu na powrót do hoteli MPK udostępniło autobus elektryczny Ursus.

Organizacja sympozjum była możliwa m.in. dzięki wsparciu otrzymanemu od sponsorów: Urząd Miasta Lublin, MPK Lublin, Gravit sp. z o.o., Same Deutz-Fahr Polska oraz Agroplastu – producenta dysz do opryskiwaczy.

Uczestnicy w dyskusjach podkreślili, że efektywna produkcja rolnicza jest ciągle związana z intensywnymi systemami gospodarowania. Celem tych systemów jest maksymalizacja efektów produkcyjnych i ekonomicznych. Uzyskiwane są one poprzez stosowanie systematycznie wzrastających nakładów materiałowo-energetycznych oraz ukierunkowane wy-

Przewodniczący sesji referatowej F1, dr Alex Adisa z Federal University of Agriculture w Nigerii oraz prof. Michał Cupiał z UR w Krakowie

W MPK zaprezentowano m.in. nowoczesny autobus elektryczny wyprodukowany przez lubelską firmę Ursus, którym mieliśmy okazję przemieszczać się po mieście

Zabytkowy Gutek przewiózł uczestników sympozjum do zajezdni trolejbusowej MPK

korzystanie osiągnąć postępu technicznego. Należy opracowywać technologie bezpieczne dla środowiska i tak zarządzać techniką rolniczą, aby poprawiać stan środowiska naturalnego, a także socjalne i ekonomiczne warunki bytu rolnika i zatrudnionych w gospodarstwie pracowników, jak też lokalnych społeczności. Ciekawym wątkiem tematycznym była problematyka zrównoważonego rolnictwa w krajach rozwijających się. Dotyczyły tego m.in. referaty dr. Alexa Adisa z zespołem z Federal University of Agriculture (Nigeria) – „An overview procedure of a rice processing plant production for rural use”, prof. Alrlindo Almeida wraz z zespołem z Polytechnic Institute of Bagranca (Portugalia) – „Animal traction: new opportunities and new challenges”

i prof. Jacka Uziaka z University of Botswana – „Sustainable agriculture – developing countries perspective”.

Referaty zostały opublikowane w: „Farm Machinery and Processes Management in Sustainable Agriculture” Proceedings of IX International Scientific Symposium, ss. 464, ISBN 978-83-937433-2-2.

Teksty referatów, każdy z indywidualnym numerem DOI, zostały umieszczone w repozytorium CEON (<https://depot.ceon.pl/handle/123456789/61>). Więcej informacji wraz z publikacją można znaleźć także na stronie organizatora: www.kemiz.up.lublin.pl w zakładce „Konferencje”.

Edmund Lorencowicz

Uczestnicy sympozjum przed budynkiem WIP UP w Lublinie

IX INTERNATIONAL SCIENTIFIC SYMPOSIUM „Farm Machinery and Processes Management in Sustainable Agriculture”

„Nauka nie ma
żadnej ojczyzny,
gdyż wiedza
ludzka obejmuje
cały świat.”

Ludwik Pasteur

Języki specjalistyczne – potrzeby i wyzwania

Na przestrzeni ostatnich kilku dekad obserwujemy coraz większe zintegrowanie rynków pracy. Wraz z rozwojem nowoczesnych technologii, zwłaszcza technologii informacyjnych i komunikacyjnych, transakcje biznesowe, komunikacja społeczna oraz kontakty międzynarodowe przebiegają łatwiej i szybciej również dzięki znajomości języków obcych. Gospodarcza dominacja krajów anglojęzycznych sprawia, że język angielski wysuwa się na pierwsze miejsce jako najczęściej używany język obcy w krajach nieanglojęzycznych, stając się *lingua franca* XXI w. Współpraca z przedsiębiorstwami w kraju i poza jego granicami oparta jest na współdziałaniu w międzynarodowych zespołach, gdzie znajomość wspólnego języka obcego stanowi podstawę do wymiany doświadczeń i wiedzy zarówno inżynierskiej, jak i biznesowej. Ograniczone umiejętności językowe mogą w znaczny sposób spowolnić pracę firmy na każdym etapie cyklu życia produktu, począwszy od projektowania, poprzez produkcję, skończywszy na recyklingu, więc dynamika i wydajność zespołu są sprawą priorytetową.

Czwarta rewolucja przemysłowa to kolejne nowe wyzwanie dla świata nauki i przemysłu, to unifikacja świata rzeczywistego ze światem wirtualnym, to integracja ludzi oraz sterowanych cyfrowo maszyn z Internetem i technologiami informacyjnymi. Przemysł 4.0 obejmuje cały łańcuch wartości: od złożenia zamówienia, poprzez proces produkcji, do wysyłki towaru i satysfakcji klienta. W miarę postępu technologicznego rośnie zapotrzebowanie na dobrze wykształconych i wysoko wykwalifikowanych pracowników. Ludzie są niezmiennie najważniejszym ogniwem, a nowoczesne rozwiązania mają sprawić, że przedsiębiorstwa staną się bardziej atrakcyjnym i bezpiecznym miejscem pracy.

W obliczu czekających nas zmian wyzwania związane z nauczaniem języków obcych stają się coraz poważniejsze. Wzrasta zapotrzebowanie na nauczanie języków specjalistycznych. Specjalizacja w przemyśle narzuca coraz większą potrzebę specjalizacji w zakresie języków do celów zawodowych. Na pierwszy plan wysuwa się adresat kursu ze szczególnymi potrzebami, ściśle związanymi z przyszłym lub obecnie zajmowanym stanowiskiem pracy, po-

siadanymi kompetencjami zawodowymi, doświadczeniami w uczeniu się języków obcych. Analizując oferty pracodawców i obserwując rynek pracy, zauważamy, jak istotny jest dobór materiałów źródłowych oraz poszukiwanie nowych strategii i nowatorskiego podejścia do nauczania przyszłych inżynierów, technologów czy ludzi biznesu.

5. Międzynarodowa Konferencja poświęcona nauczaniu języków specjalistycznych zorganizowana przez SPNJO UP w Lublinie oraz IATEFL Poland (International Association of Teachers of English as a Foreign Language), odbywająca się w dniach 13–14 stycznia 2018 r. pod hasłem „Jak specjalistyczne powinny być języki specjalistyczne i język biznesu” (“How Specific does English for Specific Purposes and Business English Need to Be”), była znakomitą okazją do zgłębiania tych istotnych treści.

Konferencję otworzyła prorektor ds. spraw studenckich i dydaktyki prof. dr hab. Halina Buczkowska. Słowo wstępne wygłosili wiceprezes IATEFL Poland Andrzej Obstawski oraz Joanna Rączkiewicz, koordynator ESP SIG (English for Specific Purposes Special Interest Group) IATEFL Poland, kierownik Zespołu Języka Angielskiego i Łaciny SPNJO UP w Lublinie. W tym roku naszym uczestnikom zaproponowaliśmy rozszerzoną ofertę tematyczną: języki specjalistyczne oraz język biznesu.

Sesje plenarne uświetnili światowej sławy eksperci w nauczaniu języków specjalistycznych i języka biznesu: Ian Badger (Bristol), oraz Geoff Tranter (Technical University, Dortmund).

W czasie dwóch dni konferencji poruszone zostały następujące kwestie: specjalizacja w nauczaniu języków specjalistycznych jako wyzwanie dla lektorów; najbardziej efektywne metody nauczania na kierunkach inżynierskich; programy nauczania w języku angielskim przygotowujące do działania w konkretnym środowisku zawodowym; współpraca pomiędzy specjalistami w dziedzinie a nauczycielami języków obcych; angielski język biznesowy jako język komunikacji międzynarodowej; komunikacja w lotnictwie – język prosty nie znaczy łatwy; gramatyka jako integralna część kursu języka specjalistyczne-

go; szczególne potrzeby studentów z dysleksją, dysgrafią, ADHD; współczesne technologie – dobrodziejstwo czy przekleństwo.

Na Uniwersytecie Przyrodniczym w większości kształcą się przyszli inżynierowie. To szczególna grupa odbiorców, wymagająca wszechstronnego wykształcenia, również w zakresie wiedzy językowej.

Tradycyjne dedukcyjne metody nauczania (deductive methods) oparte na wykładaniu wiedzy i przekazywaniu instrukcji wykonania zadań nie ćwiczą sprawności niezbędnych w zawodzie inżyniera, takich jak umiejętność pracy w zespołach, planowanie pracy własnej, zarządzanie informacją, podejmowanie decyzji. Studenci powinni angażować się w proces uczenia, to oni sami, realizując wyznaczone zadania i cele powinni zbierać informacje, analizować dane, omawiać potencjalne problemy i decydować o sposobie ich rozwiązania. Metody indukcyjne (inductive methods) to większa odpowiedzialność za uczenie nałożona na studenta (student-centred). Spośród wielu przeanalizowanych metod – m.in. inquiry learning, problem-based learning, project-based learning, case-based learning, discovery learning i just-in-time learning – metoda oparta na projektach (project-based learning – PjBL), gdzie końcowym etapem projektu jest ustny lub pisemny raport, wydaje się być najbardziej odpowiednia dla kierunków inżynierskich.

Uczestnicy konferencji mieli możliwość zapoznania się z opiniami wykładowcy języka angielskiego, specjalisty w dziedzinie oraz z opiniami studentów dotyczącymi aplikacji

PjBL do nauki przedmiotu. Zaprezentowane wnioski wzbudziły ożywioną dyskusję, co świadczy o dużej potrzebie doskonalenia metod nauczania na kursach specjalistycznych.

Sesje poświęcone językowi biznesu miały na celu pokazanie jego specyfiki i zaprezentowanie wybranych metod nauczania. Przykładem niech będą content-based instruction (instrukcje oparte na treściach) i task-based language learning (zadaniowe uczenie się języków) do nauczania strategii służących płynnemu przejściu z sali wykładowej do odpowiednich zadań związanych z zawodem, np. negocjowania umów, planowania strategii zamówień lub zamknięcia transakcji sprzedaży.

Konferencje IATEFL Poland ESP SIG stwarzają możliwość przedstawienia doświadczeń i wyników eksperymentów polegających na wdrażaniu programów nauczania przygotowanych dla konkretnych kierunków studiów oraz kursów skierowanych do wybranych grup zawodowych.

Tegorocznym sesjom przysłuchiwało się niemal 100 uczestników z Wielkiej Brytanii, Niemiec, Ukrainy oraz Polski, zgromadzonych w budynku CIW przy ul. Głębokiej 28. Dzięki uprzejmości Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie konferencję, podobnie jak w latach ubiegłych, można było śledzić w Internecie. Nasi goście również w tym roku delektowali się specjałami kuchni regionalnej, a mroźny sobotni wieczór rozgrzewały rytmy gitary i akordeonu w wykonaniu młodych lubelskich artystów.

Joanna Rączkiewicz

Na zdjęciu Joanna Rączkiewicz i Andrzej Obstawski

Samica karaczana argentyńskiego na dziecięcej dłoni

Egzotyczne owady gośćmi w szkole

Członkowie Przyrodniczego Koła Zainteresowań przy Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 4 im. Orłąt Lwowskich w Lublinie uczestniczyli w zajęciach na temat domowej hodowli owadów egzotycznych. Opiekunem Koła jest nauczyciel biologii mgr Dariusz Schulz. Zajęcia zostały przeprowadzone 23 lutego br. przez studentkę IV roku bioinżynierii inż. Patrycję Skowronek oraz studenta V roku biotechnologii inż. Adama Staniszwskiego, działających w Sekcji Biologii Środowiskowej Studenckiego Koła Naukowego Ochrony Środowiska.

Zapoznanie dzieci z karaczanem argentyńskim

Patrycja Skowronek rozpoczęła zapoznanie dzieci z terrarystyką od zaprezentowania różnorodności pojemników hodowlanych oraz podstawowych warunków jakie trzeba spełnić, aby być odpowiedzialnym opiekunem zwierząt. Następnie scharakteryzowała ciekawe gatunki łatwych w hodowli owadów, w tym karaczanów, patyczaków oraz straszaków. Adam Staniszwski wprowadził młodych przyrodników w tajniki hodowli modliszek oraz mrówek. Pokazał także, gdzie warto szukać informacji na temat hodowli owadów.

Uczniowie chętnie zadawali pytania i dyskutowali na temat prezentacji. Podczas części praktycznej dzieci mogły przyjrzeć się z bliska oraz dotknąć owadów, takich jak karaczan argentyński, czy zaobserwować życie kolonii mrówek w odpowiednio przygotowanym formikarium.

Zajęcia zostały zorganizowane z inicjatywy mgr. Dariusza Schulza dzięki porozumieniu między Uniwersytetem Przyrodniczym a ZSO nr 4 w Lublinie, w ramach akcji „Uczeń z indeksem Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie”, której koordynatorami są dr hab. Aneta Strachecka oraz mgr Aleksandra Łoś i mgr Michał Schulz z Instytutu Biologicznych Podstaw Produkcji Zwierzęcej.

Patrycja Skowronek, Adam Staniszwski

Fot. Dariusz Schulz

Bliskie spotkanie z karaczanem argentyńskim

Profilaktyka w żywieniu

W listopadzie i grudniu 2017 r. studenci I roku kierunku dietetyka II stopnia w ramach przedmiotu profilaktyka żywieniowa podjęli działania mające przyczynić się do upowszechnienia zasad zdrowego odżywiania. Studenci zorganizowani w kilkusobowe grupy sami wybrali miejsce przeprowadzania akcji. Były to głównie placówki oświatowe – przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazja, ale także szkoła rodzenia czy bawialnia dla dzieci.

Celem akcji było propagowanie zasad zdrowego odżywiania, adekwatnych do aktualnych potrzeb żywieniowych danej grupy odbiorców, a także uświadomienie, jak ważną rolę odgrywa racjonalny sposób żywienia w profilaktyce chorób i w zachowaniu zdrowia. Przygotowanie oraz samo przeprowadzenie akcji pozwoliło studentom na zdobywanie nowych doświadczeń w zakresie edukacji żywieniowej społeczeństwa.

Każda grupa studentów samodzielnie zaplanowała, przygotowała, a następnie zrealizowała program akcji. Nadzór merytoryczny nad prezentacjami sprawowała dr Agnieszka Malik. Spotkania zwykle zaczynały się prelekcją, podczas której studenci przedstawiali zawód dietetyka, tłumaczyli znaczenie właściwego sposobu odżywiania oraz prezentowali piramidę zdrowego żywienia i aktywności fizycznej stworzoną przez ekspertów Instytutu Żywności i Żywienia w Warszawie. Studenci wymieniali także najczęstsze błędy popełniane w żywieniu dzieci i młodzieży oraz proponowali zdrowe zamienniki produktów, których spożywanie ma negatywne skutki dla zdrowia.

Podczas akcji przeprowadzanych wśród najmłodszych odbiorców nie zabrakło wierszyków, rymowanek, zgadywanek, rebusów, kolorowanek czy piosenek. Studenci angażowali słuchaczy poprzez wymianę poglądów, zadawanie pytań, wspólne konstruowanie piramidy żywieniowej czy wykonywanie szaszłyków z owoców.

Na koniec na uczestników zajęć czekały niespodzianki – zdrowe produkty do degustacji. Studenci pokazali, jak może wyglądać zdrowy, a zarazem smaczny i kolorowy posiłek (czy przekąska). Zaproponowali między innymi deser w postaci jogurtu naturalnego z owocami i granolą, wodę mineralną z kawałkami owoców, migdały, mandarynki, banany czy 100-procentowe soki owocowe. Wielu młodych słuchaczy otrzymało certyfikaty potwierdzające uczestnictwo w zajęciach, a także

przepisy na zdrowe dania, które mogą przygotowywać z rodzicami w domu.

Po przeprowadzeniu akcji profilaktycznych 11 grudnia 2017 r. odbyło się spotkanie podsumowujące efekty pracy studentów. Po wspólnej wymianie poglądów i spostrzeżeń okazało się, że wszystkie akcje spotkały się z bardzo pozytywnym odbiorem ze strony słuchaczy. Niektórzy studenci otrzymali listy lub maile od władz placówek z gratulacjami i podziękowaniami za „wzorowo przeprowadzone akcje profilaktyczne” oraz propozycje przeprowadzenia kolejnych akcji w przyszłości.

Sami organizatorzy działań profilaktycznych stwierdzili, że było to pouczające i przyjemne doświadczenie, chociaż staranne przygotowanie akcji kosztowało ich wiele pracy i czasu. Musieli wykazać się kreatywnością, cierpliwością oraz odpowiednim podejściem dydaktycznym (stosownym do wieku odbiorcy), a także sprostać (niejednokrotnie nielätwym i niespodziewanym) pytaniom zadawanym przez słuchaczy. Zaskakująca okazała się duża wiedza dzieci i młodzieży na temat zasad prawidłowego odżywiania.

Myślę, że każdy uczestnik spotkań ze studentami zapamiętał podstawowe zasady prawidłowego odżywiania, które będzie mógł wykorzystać w życiu. Pozytywny odbiór ze strony słuchaczy pokazał, że jest zapotrzebowanie na tego typu edukację żywieniową.

Justyna Ufnał,
studentka dietetyki

Fot. Justyna Ufnał, Emilia Błaszczak, Milena Kijewska

ZAPOMNIANE
WARZYWA

Brukiew

odmiana 'Nadmorska'

Brukiew, kwaczek lub karpień (*Brassica napus* L. var. *napobrassica*) należy do rodziny kapustowatych (*Brassicaceae* Burnett). Jest to roślina dwuletnia, która w pierwszym roku wegetacji tworzy wieniec liści odziomkowych oraz korzeń spichrzowy, a w drugim – pędy kwiatostanowe z nasionami.

Brukiew przeważnie uprawiana jest z rozsady, którą wysadza się na miejsce stałe w połowie czerwca. Możliwa jest także uprawa poprzez wysiew nasion bezpośrednio do gruntu (kwiecień, początek maja). Zbiór korzeni przeprowadza się w połowie października lub listopada. Brukiew ma niewielkie wymagania klimatyczno-glebowe. Pod uprawę tego warzywa wskazane są gleby gliniaste lub torfowe, o pH 6,0–6,7. Nasiona zaczynają kiełkować już w temperaturze 6°C. Jeżeli jednak rozsada pozostaje przez kilka tygodni w temperaturze 5–10°C, rośliny mogą masowo wybijać w pędy kwiatowe. W porównaniu z innymi roślinami korzeniowymi brukiew dobrze znosi przymrozki wiosenne i jesienne, toleruje spadki temperatury do –8°C. Ponadto nie wymaga zbyt obfitego nawożenia. Korzenie brukwi można składować przez dłuższy okres w temperaturze 0–1°C i wilgotności względnej około 95%.

Pierwsza drukowana wzmianka o brukwi pochodzi z 1620 r. i zawarta jest w dziele

„Prodomus” szwajcarskiego botanika Gaspara Bauhina, który opisał ją jako roślinę dziko rosnącą w Szwecji. Jednak brukiew pochodzi prawdopodobnie z Rosji lub Skandynawii i do dziś jest uprawiana m.in. w krajach skandynawskich. W Irlandii i Szkocji to właśnie z brukwi rzeźbiono lampiony na Halloween, które miały odstraszać złe duchy. Zwyczaj ten zmienił się w połowie XIX w., kiedy w okresie wielkiego głodu Irlandczycy zaczęli masowo emigrować do Stanów Zjednoczonych.

W Polsce warzywo to spożywane jest od XVII w., czyli zanim dotarły do nas ziemniaki. Na polskich stołach brukiew gościła także w trudnych momentach II wojny światowej. Mniej zamożni spożywali ją pieczoną zamiast chleba. Po wojnie odeszła w niepamięć, jednak obecnie powraca do łask i jest uważana za „rarytas z wyższej półki”, poszukiwany głównie przez smakoszy w sklepach z żywnością ekologiczną.

Korzeń brukwi (część jadalna) ma kulisty lub wydłużony kształt, barwę jasnożółtą

z fioletowym nalotem. W smaku przypomina skrzyżowanie kalarepy z rzodkiewką i kapuścianym głąbem. Zarówno na polskim, jak i zagranicznym rynku liczba odmian brukwi jest wciąż ograniczona. Aktualnie dostępne są następujące odmiany:

- **'Wilhemsburska'** – odmiana średnio wczesna; o zielonej głowie i żółtym miąższu; do konsumpcji nadaje się już młody korzeń;
- **'Dalibor'** – korzeń tej odmiany jest okrągły, czerwony na górze, z żółtym miąższem; ta odmiana nadaje się do bezpośredniego spożycia oraz do dłuższego przechowywania;
- **'Hoffmana Żółta'** – jej korzeń jest lekko wydłużony, duży, o żółtym miąższu; główka korzenia jest fioletowa, a dolna część żółtawo zabarwiona;
- **'Nadmorska'** – odmiana średnio wczesna; ma kulisto-owalne zgrubienia, zwężające się ku dołowi; skórka w górnej części zgrubienia jest jasnożółta lub żółta; miąższ kremowożółty, delikatny; korzenie tej odmiany bardzo dobrze się przechowują oraz nadają się na paszę.

Świeża brukiew powinna być jędrna, czysta, bez plam i przebarwień. Należy ją umyć i obrać ze skórki. Brukiew surową, gotowaną, pieczoną, duszoną, a nawet kwaszoną można przyrządzać i podawać na wiele sposobów. Niektórzy przygotowują z niej zupy (z dodatkiem fasoli i ziemniaków), purée czy zapiekanki. Może być również wypełniaczem, łączona np. z mielonym mięsem lub rozcierana z gotowaną marchewką, ziemniakami, masłem i śmietaną. Brukiew doskonale nadaje się również jako dodatek do surówek, można z niej wyciskać sok, przygotowywać syrop oraz smażyć placki à la ziemniaczane.

Brukiew wykorzystywana jest także w carvingu, czyli sztuce rzeźbienia w owocach i warzywach. Z korzenia tego surowca można wykonać piękne motywy roślinne i zwierzęce oraz inne fantazyjne dekoracje, które są ciekawą ozdobą wielu potraw czy stołów.

Spożywanie brukwi jest jak najbardziej uzasadnione, gdyż ma ona mnóstwo zalet. Jest idealna dla osób odchudzających się – zawiera niewiele kalorii (36 kcal w 100 g produktu), dając przy tym uczucie sytości. Oprócz wody, z której brukiew składa się w ponad 80%, są w niej zawarte węglowodany (około

9%) i białka (ponad 1%). Warzywo to bogate jest w witaminy z grupy B (m.in. kwas foliowy, tiamina, ryboflawina), a także witaminy A, C i K. Jest też źródłem minerałów, tj. cynku, żelaza, fosforu i wapnia. W brukwi znajdziemy również błonnik pokarmowy (celuloza i pektyny, czyli błonnik nierozpuszczalny i rozpuszczalny) oraz silny przeciwutleniacz – karoten. Spożywając ją pod różnymi postaciami, dostarczymy sobie również aminokwasów, nienasyconych i wielonasyconych kwasów tłuszczowych. W brukwi wykazano również wysoką zawartość glukozyolanów, czyli związków chemicznych o właściwościach antynowotworowych. Największe stężenie tych substancji stwierdzono w naci. Glukozyolany zmniejszają ryzyko raka płuca, piersi, prostaty, żołądka i jelita grubego. Dzięki obecności związków siarkowych brukiew pomaga w chorobach skóry i poprawia kondycję włosów. W medycynie ludowej uważana jest za środek moczopędny i wykrztuśny. Aby pozbyć się uporczywego kaszlu, najlepiej pić sok z brukwi (warzywo należy pokroić w kostkę, ugotować wywar, posłodzić miodem). Sok z brukwi można także stosować w celu oczyszczenia organizmu z toksyn.

Przy tak wielu zdrowotnych właściwościach brukiew ma jednak pewną wadę – nadmiernie spożywana, może prowadzić do niedoczynności tarczycy. Jak inne warzywa zawierające cyjanoglukozydy (kukurydza, maniok, bataty) warzywo to uwalnia cyjanki przekształcane w tiocyjaniany, które hamują transport jodu w tarczycy, a w większych dawkach współzawodniczą z jodem w procesie jego wbudowywania w związki organiczne. Kiedy w organizmie gromadzą się nadmierne ilości tiocyjaninu, czemu sprzyja niedostateczne spożycie jodu, możliwy jest rozwój niedoczynności tarczycy i wystąpienia wola. Jednak poddanie surowca obróbce termicznej, np. gotowaniu z otwartą przykrywką, w dużym stopniu zmniejsza niekorzystne działanie tych składników. Brukiew nie jest także zalecana osobom z przewlekłymi stanami zapalnymi przewodu pokarmowego, a także w przypadku ostrych schorzeń żołądka i jelit.

Warzywo to zdobyło uznanie konsumentów w krajach Europy Zachodniej, takich jak Niemcy czy Wielka Brytania. Popularność brukwi wzrasta również i w Polsce. Może nadszedł czas na wypróbowanie jej we własnej kuchni?

*Tekst i fot. Agnieszka Starek
i Studenckie Koło Naukowe Food Design*

Motyw kwiatowy wykonany z brukwi metodą carvingu

IVSA

Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Weterynarii

Luty był miesiącem wielu zmian w składzie International Veterinary Students Association Lublin. Z zarządu odeszła Klaudia Miklaszewska – dotychczas prezydent oraz Adrianna Dudziak – sekretarz nr 1. Obie dziewczyny wykazywały się niezwykle aktywnością, wkładając ciężką pracę i ogromne serce w doskonalenie działalności IVSA Lublin. Obecnie czekają na odbiór dyplomu ukończenia studiów, a my możemy złożyć im gratulacje. Nowym prezydentem został Kacper Siwiec (student czwartego roku), a skarbnikiem Piotr Jędrzejewski. Warto dodać, że Piotr jest pierwszym w dziejach IVSA Lublin członkiem zarządu będącym studentem pierwszego roku. Z pewnością wniesie świeże pomysły i sprawi, że wzrośnie zainteresowanie Stowarzyszeniem również wśród osób, które dopiero rozpoczynają studia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej. Wiceprezydentem została Patrycja Filipiak (III rok), Aleksandra Głowacka i Przemysław Walkowiak (IV rok) zostali wybrani na stanowiska exchange officer nr 1 i exchange officer nr 2. Agata Strzałkowska (IV rok) będzie pełniła funkcję sekretarza nr 1, z kolei Marlena Książarczyk (II rok) – sekretarza nr 2.

Ponieważ IVSA Lublin to prężnie działające i nieustannie rozwijające się stowarzyszenie, konieczne było utworzenie jeszcze jedne-

go – ósmego stanowiska. Osobą ds. kontaktu z mediami i sponsoringu został Maciej Mitura (III rok).

Luty to również czas wypoczynku posesyjnego. Z tego powodu odbył się tylko jeden, ale jakże produktywny 9. wtorek kliniczny z lek. wet. Dianą Stęgierską. Pani doktor zajmuje się diagnozowaniem i leczeniem chorób wewnętrznych zwierząt towarzyszących, pracując w Lubelskim Centrum Małych Zwierząt, Specjalistycznym Centrum Weterynaryjnym VetHouse oraz na stanowisku naukowo-dydaktycznym na Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie, którego jest absolwentką. Wykład dotyczył badań neurologicznych i neurolokalizacji. Obecni zostali zapoznani z metodami sprawdzania prawidłowości w funkcjonowaniu nerwów. Przedstawiono również choroby związane z układem nerwowym.

Na kolejne miesiące zaplanowaliśmy już następne edukacyjne wydarzenia, dlatego śledźcie nasze strony i wypatrujcie plakatów informujących o nadchodzących wtorkach klinicznych.

Do zobaczenia na wykładach!

Sylvia Kozakiewicz

50-lecie ukończenia studiów

W tym roku odbędzie się złoty jubileusz ukończenia studiów na Wydziale Rolnym i Zootechnicznym WSR w Lublinie. Jubileusz zbiega się ze stuleciem odzyskania przez Polskę niepodległości. Te dwie rocznice są bardzo znaczące dla naszego życia. Losy naszej Ojczyzny i uczelni pozostawiły głęboki ślad w naszych umysłach i działaniach. Do tego roku dożyło około 2/3 osób, które ukończyły studia. Pamiętamy i wspominamy koleżanki i kolegów, których już pożegnaliśmy.

Pierwszy zjazd absolwentów Wydziału Rolnego i Zootechnicznego UMCS i WSR w Lublinie odbył się w dniach 25–26 wrze-

śnia 1959 r. W czasie tego zjazdu mgr Marian Lorencowicz zgłosił wniosek, aby założyć Związek Absolwentów WSR w Lublinie, który miałby na celu m.in. utrzymywanie więzi emocjonalnej i regularne organizowanie zjazdów. Wniosek przyjęto oklaskami. W skład komitetu organizacyjnego I zjazdu Wydziału Rolnego i Zootechnicznego UMCS i WSR w Lublinie wchodził mgr Adam Gorzała jako przewodniczący i jako członkowie dr Czesław Tarkowski, dr Ewald Sasimowski, mgr inż. Janusz Maciejowski, mgr inż. Leszek Malicki oraz mgr inż. Jacek Orzechowski. Komitet organizacyjny wydał komunikat, aby komitet zo-

stał przekształcony w stały komitet łączności absolwentów z uczelnią.

Pierwszy zjazd absolwentów Wydziału Rolnego i Zootechnicznego UMCS i WSR w Lublinie odbył się z inicjatywy rektora WSR prof. Stefana Ziemińskiego i przy jego wydatnej pomocy. Zjazd został zorganizowany z okazji 15-lecia Wydziału Rolnego, a jego celem było nawiązanie kontaktów z byłymi wychowankami oraz podsumowanie osiągnięć naukowych i dydaktycznych uczelni. W czasie zjazdu prorektor prof. Gabriel Brzęk wygłosił referat pt. „Garść wspomnień z dziejów WSR w Lublinie”, w którym poinformował, że 25 listopada 1944 r. ogłoszono pierwsze zapisy w dziejach uczelni. Na Wydział Rolny wpisało się wtedy 100 studentów, a na Wydział Weterynaryjny około 150.

W 1963 r., kiedy zaczynaliśmy studia, oprócz wydziałów: Rolniczego (nazwa od 1960 r.), Weterynaryjnego i Zootechnicznego, na uczelni istniały specjalizacje z zakresu mechanizacji rolnictwa oraz ogrodnictwa, które potem przekształciły się w wydziały. W 1964 r. liczba studentów wynosiła 2189. Rektorem w roku akademickim 1963/64 był prof. Stefan Ziemiński, dziekanem Wydziału Rolniczego był doc. dr Wiktor Oktaba, a Zootechnicznego – prof. Alfred Chodkowski.

W 1968 r., a więc 50 lat temu, na Wydziale Rolniczym studia magisterskie ukończyło 176

osób, inżynierskie – 65, a magisterskie na Wydziale Zootechnicznym – 46. Pierwszy zjazd absolwentów Wydziału Rolniczego specjalizacji mechanizacja rolnictwa odbył się w 1988 r., natomiast drugi w 1993 r. Organizatorami tych zjazdów byli Marek Szwałgier i Mieczysław Szpryngiel.

Następne zjazdy odbyły się w 1998 r. w dworku w Felinie. Udział w kolejnych zjazdach brali już chętni absolwenci całego Wydziału Rolniczego i Zootechnicznego. W dworku na Felinie spotkania odbyły się w 2008 i 2010 r. Zaś w 2009 r., dzięki gościnności naszej koleżanki Ani Dyczewskiej, zjazd odbył się w Augustowie i był połączony z wycieczką na Litwę, którą zorganizował jej mąż.

W roku 2012 nasz kolega Jan Krekora wraz z koleżankami zorganizował spotkanie w Puławach. Ostatni zjazd odbywał się w 2016 r. na terenie uczelni. Współorganizatorem zjazdów od kilkunastu lat był nasz kolega Czesio Mazurkiewicz.

W zjazdach zawsze uczestniczyli rektorzy oraz pracownicy i profesorowie naszej uczelni, którzy często służyli pomocą w ich organizowaniu. Tegoroczny, jubileuszowy zjazd z okazji 50-lecia ukończenia studiów na Wydziale Rolnym i Zootechnicznym organizujemy w dniach 23–24 czerwca 2018 r.

Marek Szwałgier

Zjazd absolwentów w 2008 r.

Spotkanie absolwentów w 2016 r.

5 lat pontyfikatu papieża Franciszka

Wiosna sprzed pięciu lat zapisze się w historii świata i w dziejach Kościoła jako niezwykła. Była bowiem świadkiem wydarzeń, które zadziwiły wspólnotę osób wyznających wiarę w prawdziwego Boga i prawdziwego Człowieka. Oto odchodzi papież Benedykt XVI. Trzeba powiedzieć, że w historii Kościoła był to drugi taki przypadek. Pierwszy wydarzył się w dalekiej przeszłości i zapomniano o nim. Dopiero ten krok biskupa Rzymu stał się okazją do zastanowienia się nad czasem, w którym spotykają się odchodzący i przychodzący papież. Kościół przetrzymał natłok pytań oraz różnych komentarzy i 13 marca stał się świadkiem wydarzenia zapoczątkowanego przez sakramentalne słowa: *Habemus papam*. Nowym papieżem okazał się arcybiskup Buenos Aires, Jorge kardynał Bergoglio. Kiedyś przed laty Jan Paweł II nazwał siebie papieżem z dalekiego kraju. Arcybiskup z Argentyny przedstawił siebie jako biskupa Wiecznego Miasta z końca świata. Zapewne odmienność Ameryki Południowej oraz jej kultury spowodowała, że na tronie biskupów rzymskich zasiadł pasterz, który w pewnym sensie zerwał z tradycją już choćby poprzez obranie imienia. Święty Franciszek misyjną działalnością zakonu franciszkańskiego na trwałe wpisał się w dzieje obu Ameryk, a szczególnie tej określanej mianem Ameryki Łacińskiej. W jaki sposób zatem Biedaczyna z Asyżu znalazł się w Rzymie za sprawą papieża? Jeden z historyków opisujących dokonania papieża Franciszka wybór imienia wyjaśnia tak: „Bernardone w obecności biskupa i rodziny zrzucił szlacheckie jedwabie, rezygnując z władzy i bogactwa”. Papież, komentując to wydarzenie, stwierdza: „Wszystcy mamy obnażyć się ze światowości. To moja wi-

zja: Kościół kształtowany przez peryferie, stawiający na pierwszym miejscu ubogiego, wędrowny, prosty pod względem materialnym, przekraczający granice, żyjący radością ewangelizowania. Bernardone po nawróceniu nie tylko ucałował trędowatego, ale wielokrotnie oczyszczał i opatrywał rany w leprozorium”.

To tylko niektóre wypowiedzi papieża Franciszka, będące uzasadnieniem jego postawy. Dzisiaj, kiedy oceniamy pięciolecie jego życia, w którym nie brakowało niekonwencjonalnych zachowań, należy powtórzyć słowa watykańskich mass mediów. Według nich papież Franciszek to nie tylko „Bernardone XX i XXI stulecia”, ale to przede wszystkim prorok. Prorocki zaś rys Franciszka przejawia się głównie w pięciu rzeczach.

1. W podkreślanii, że imieniem Boga jest Miłosierdzie. Papież przypomina, że to nie jest przymiot Boga, ale imię Boga.
2. W przeniesieniu ubogich z peryferii do centrum życia Kościoła.
3. W stosunku do uchodźców. W tej trudnej rzeczywistości wiele państw, w tym także Polska, nie w pełni zgadza się z nauką papieża. Warto wrócić do nauczania papieskiego skierowanego do Polaków w czasie pamiętnych Światowych Dni Młodzieży.
4. W apelu do nawrócenia pastoralnego, które dotyczy nie tylko duchownych, ale wszystkich ochrzczonych. Zapewne z wielką uwagą czytamy oficjalne dokumenty papieskie dotyczące życia uczestniczących w kapłaństwie sakramentalnym Jezusa Chrystusa, czyli kapłanów, oraz ich miejsca i roli w życiu Kościoła. Ciekawe i nowatorskie są wskazania papieskie związane z laikatem. W konsekwencji papież stwierdza, że przenikanie tych rzeczywistości ma mieć charakter obustronny i winno wyrażać się przede wszystkim w służbie.
5. W wezwaniu do wyjścia nawróconego ubogiego i misyjnego Kościoła na peryferie tego świata z Ewangelią.

Podsumowując skromny jubileusz biskupa Rzymu, można śmiało powiedzieć, że nowa energia i nowy styl, a także nowe kierunki, jakie wyznacza papież Franciszek, pokazują, że jego wybór był znakiem czasu oraz wyzwaniem dla świata i Kościoła.

Oprac. ks. dr Stanisław Siczka

DZIEŃ OTWARTY UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W LUBLINIE

8 MARCA 2018 R.

Fot. Paweł Michalski

Fot. Paweł Michalski

OFERTA KSZTAŁCENIA

kierunki studiów
w roku akademickim 2018–2019

UNIWERSYTET
PRZYRODNICZY
w Lublinie

Aktywność fizyczna i agroturystyka kwalifikowana **NOWOŚĆ**

Agrobiznes

Architektura krajobrazu

Behawiorystka zwierząt

Bioinżynieria

Biokosmetologia NOWOŚĆ

Biologia

Biotechnologia

Bezpieczeństwo i higiena pracy

Bezpieczeństwo i certyfikacja żywności

Chłodnictwo, klimatyzacja i technologie
zintegrowane

Dietetyka

Doradztwo w obszarach wiejskich
(II stopień)

Ekoenergetyka

Ekonomia

Gastronomia i sztuka kulinarna

Geodezja i kartografia

Gospodarka przestrzenna

Hipologia i jeździectwo

Hortiterapia (II stopień)

Inżynieria bezpieczeństwa

Inżynieria chemiczna i procesowa

Inżynieria przemysłu spożywczego
(II stopień)

Inżynieria rolnicza i leśna

Inżynieria środowiska

Leśnictwo

Medycyna roślin NOWOŚĆ

Ochrona roślin i kontrola fitosanitarna
(II stopień)

Ochrona środowiska

Ogrodnictwo

Rolnictwo

Technologia żywności i żywienie człowieka

Towaroznawstwo

Transport i logistyka

Turystyka i rekreacja

Weterynaria

Zarządzanie i inżynieria produkcji

Zielarstwo i terapie roślinne

Zootechnika

Instagram

UniwersytetPrzyrodniczy_Lublin
University of Life Sciences in Lublin

2 MIN TEMU

7 077 polubień

UniwersytetPrzyrodniczy_Lublin #przyrodniczy #kampusUPL
#UPL #uniwersytetprzyrodniczylublin #ULSL #uplublin